ผลการศึกษาสถานภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำ

๑. ด้านกายภาพ

๑) ขอบเขตและขนาดพื้นที่

พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา ครอบคลุมพื้นที่โดยอ้างอิงตามทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติของประเทศไทย (สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแผนสิ่งแวดล้อม, ๒๕๔๒) ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา มีพื้นที่รวม ๔๐,๐๐๐ เฮกตาร์ หรือ ๒๕๐,๐๐๐ ไร่ ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ เป็นลำดับที่ ๑๑๘๕ ในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๕ ดังแสดงใน**รูปที่ ๑**

๒) ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา เป็นอ่าวตื้นล้อมรอบด้วยป่าชายเลนต่อเนื่องเป็นผืนใหญ่ ส่วนที่เป็นป่าชายเลนมีเนื้อที่ประมาณ ๑๓๒,๓๘๑ ไร่ และส่วนที่เป็นหาดเลนมีเนื้อที่ประมาณ ๒๕,๓๐๐ ไร่ ระดับน้ำในอ่าวตื้นประมาณ ๑-๔ เมตร ระดับน้ำทะเลขึ้นลงระหว่าง ๑-๓ เมตร อ่าวพังงาประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่ประมาณ ๔๒ เกาะ เช่น เกาะเขาเต่า เกาะพระอาดเฒ่าเกาะมะพร้าว เกาะปันหยี เกาะเขาพิงกัน เป็นต้น มีภูเขาหินตะกอน หินแปร แทรกสลับอยู่เป็นแนว โดยเฉพาะอย่างยิ่งภูเขาหินปูนซึ่งแทรกโผล่เป็นหย่อมๆ กระจายอยู่ทั่วไปในอ่าวพังงา สภาพป่าชายเลนมีความอุดมสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย ดังแสดงใน**รูปที่ ๒**

ขอบเขตการศึกษาข้อมูลทางกายภาพได้กำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษาครอบคลุมระยะรัศมีตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และแนวทางการจัดทำและพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยกำหนดเป็นพื้นที่ศึกษาโดยรอบในระยะ ๕ กิโลเมตร ดังแสดงใน**รูปที่ ๓**

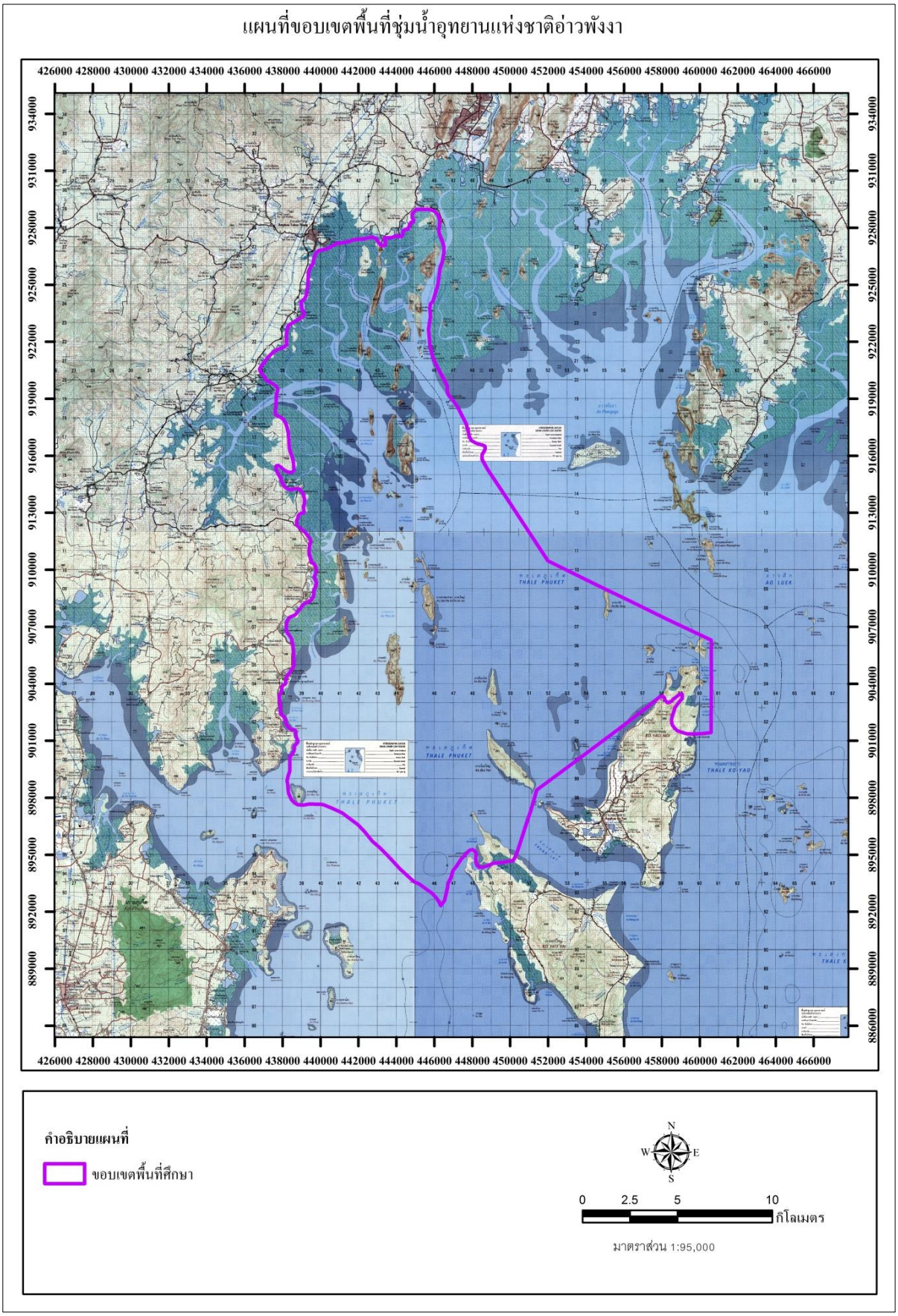

รูปที่ ๑ ขอบเขตพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

รูปที่ ๒ ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

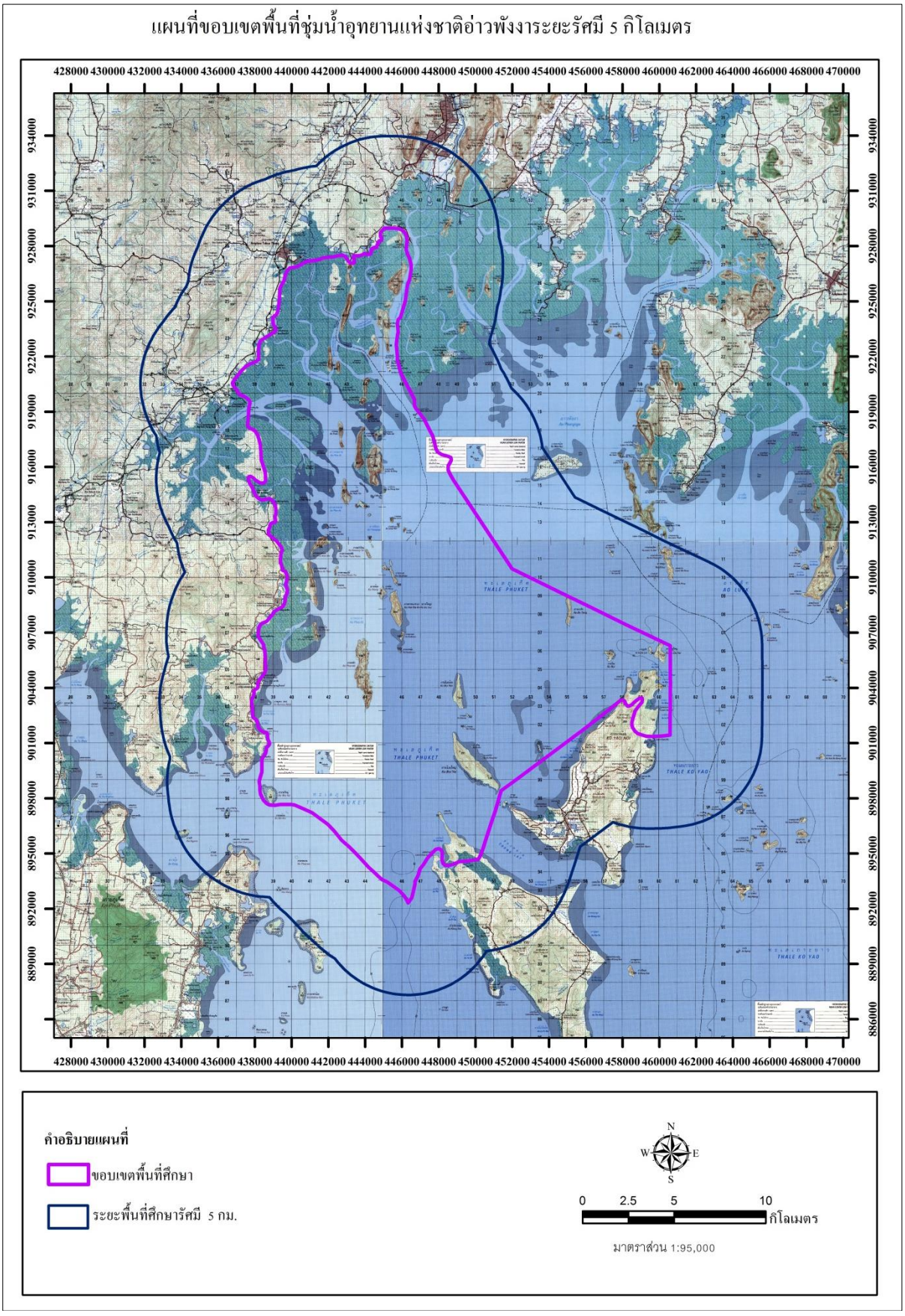

รูปที่ ๓ พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงาในระยะ ๕ กิโลเมตร

๓) ทรัพยากรดิน

จากข้อมูลกลุ่มชุดดินของกรมพัฒนาที่ดิน นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Quantum GIS โดยซ้อนทับกับขอบเขตพื้นที่ชุ่มน้ำเขตพื้นที่ศึกษาในระยะ ๕ กิโลเมตร ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มชุดดินที่พบบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา ประกอบด้วย ๑๒ กลุ่มชุดดิน ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๑๓, ๒๖, ๓๒, ๓๔, ๓๙, ๔๓, ๔๕, ๕๑, ๕๓, ๕๙, ๖๐ และ ๖๒ **(รายละเอียดในภาคผนวกที่ ๑)** และพื้นที่เบ็ดเตล็ดประกอบด้วย ทะเล (SEA) เกาะ (ISLAND) ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง (U) เหมืองแร่ (ML) ดังแสดงใน**ตารางที่ ๑ และรูปที่ ๔** รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๑ กลุ่มชุดดินในพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	สัดส่วนพื้นที่ (ร้อยละ)
๑๓	๘๗,๐๔๔	๑๓.๗๓
๒๖	๓,๐๖๖	๐.๔๘
๒๖B	๑๑,๒๘๗	๑.๗๘
๒๖C	๘,๔๓๖	๑.๓๓
๒๖D	๒,๒๑๔	๐.๓๕
๒๖D/๕๓D	๔,๑๗๔	๐.๖๖
๒๖E	๔๕๗	๐.๐๗
๒๖gm	๑,๘๔๙	๐.๒๙
๓๒	๓,๓๘๗	๐.๕๓
๓๒B	๑,๐๙๑	๐.๑๗
๓๒gm	๑๙๖	๐.๐๓
๓๔	๖๒๖	๐.๑๐
๓๔B	๕,๓๐๖	๐.๘๔
๓๔C	๑,๘๒๑	๐.๒๙
๓๔D	๒๕๐	๐.๐๔
๓๙	๑,๑๗๐	๐.๑๘
๔๓	๕๘๘	๐.๐๙
๔๓B	๓๗๖	๐.๐๖
๔๕B	๕๘	๐.๐๑

กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	สัดส่วนพื้นที่ (ร้อยละ)
๕๑C	๒,๔๙๖	๐.๓๙
๕๑D	๗,๐๖๙	๑.๑๒
๕๑E	๑๑	๐.๐๐
๕๓B	๑๓๒	๐.๐๒
๕๓C	๑๐,๓๘๓	๑.๖๔
๕๓D	๔,๒๕๘	๐.๖๗
๕๓E	๘๗๗	๐.๑๔
๕๙	๒,๖๘๓	๐.๔๒
๖๐	๙๗	๐.๐๒
๖๐B	๓๘๖	๐.๐๖
๖๒	๘๐,๒๓๗	๑๒.๖๖
AQ	๓๓	๐.๐๑
EC	๔๒๓	๐.๐๗
ISLAND	๔๑๙	๐.๐๗
ML	๘๔๒	๐.๑๓
SEA	๓๘๙,๖๖๓	๖๑.๔๗
U	๑๐๓	๐.๐๒
W	๔๒๐	๐.๐๗
รวม	**๖๓๓,๙๒๘**	**๑๐๐.๐๐**

ที่มา: กรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๕๙)

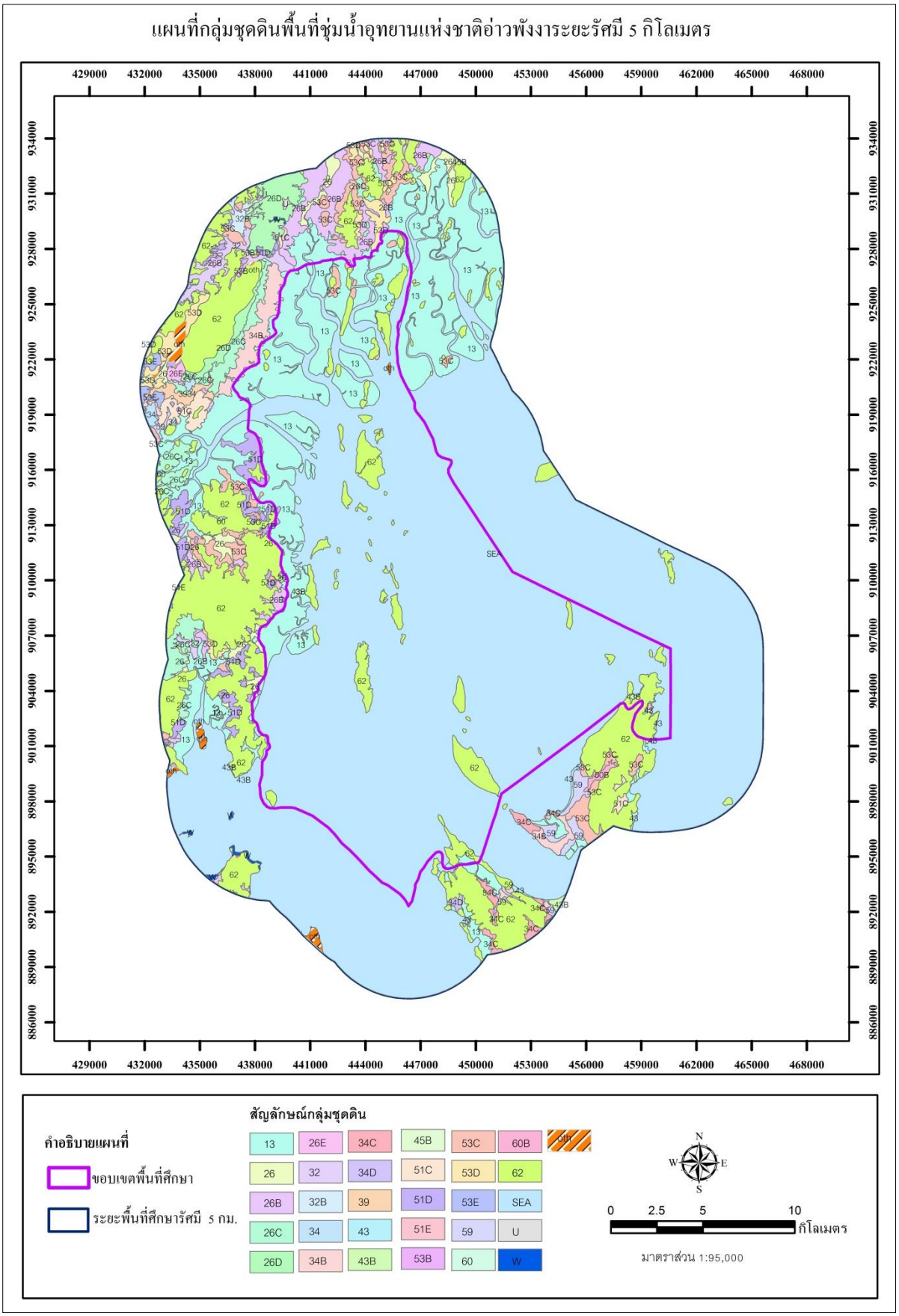

รูปที่ ๔ กลุ่มชุดดินในพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

๔) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ในรัศมี ๕ กิโลเมตรจากพื้นที่ศึกษา พบว่าการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่ในพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา คือ ทะเล เนื้อที่ ๓๖๗,๖๐๘ ไร่ (คิดเป็นสัดส่วน ๕๗.๙๙ ของพื้นที่ทั้งหมด) รองลงมา ได้แก่ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๙๘,๒๖๐ไร่ และป่าชายเลน เนื้อที่ ๘๓,๔๒๐ ไร่ ตามลำดับ ที่เหลือเป็น ป่าดิบ แม่น้ำลำคลอง ชุมชนและสิ่งก่อสร้าง ไม้ยืนต้น ทุ่งหญ้า นาข้าว หาดทราย ป่าชายหาด บ่อลูกรัง ที่ลุ่ม รายละเอียดดังแสดงใน**ตารางที่ ๒ และรูปที่ ๕**

ตารางที่ ๒ สภาพการใช้ที่ดินในพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

สัญลักษณ์	สภาพการใช้ที่ดิน	เนื้อที่ (ไร่)	สัดส่วนพื้นที่ (ร้อยละ)
A๑	นาข้าว	๑,๙๓๑	๐.๓๐
A๓	ไม้ผล	๙๘,๒๖๐	๑๕.๕๐
A๔	ไม้ยืนต้น	๓,๗๓๑	๐.๕๙
A๗	โรงเรือนเลี้ยงสัตว์	๔๘	๐.๐๑
A๙	สถานเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๔,๐๖๖	๐.๖๔
F๑	ป่าดิบ	๓๓,๙๙๗	๕.๓๖
F๓	ป่าชายเลน	๘๓,๔๒๐	๑๓.๑๖
F๗	ป่าชายหาด	๓๕๘	๐.๐๖
M๑	ทุ่งหญ้า	๒,๙๘๐	๐.๔๗
M๒	ที่ลุ่ม	๑๓๖	๐.๐๒
M๓	บ่อลูกรัง	๒๙๗	๐.๐๕
M๔	พื้นที่ถม	๓๔	๐.๐๑
M๖	หาดทราย	๒,๙๖๓	๐.๔๗
M๗	ที่กำจัดขยะ	๕๗	๐.๐๑
Sea	ทะเล	๓๖๗,๖๐๘	๕๗.๙๙
U	ชุมชนและสิ่งก่อสร้าง	๘,๗๖๒	๑.๓๘
W๑	แม่น้ำลำคลอง หนอง บึง	๒๕,๐๕๑	๓.๙๕
W๒	สระน้ำ บ่อน้ำ คลอง	๒๒๙	๐.๐๔
รวม		**๖๓๓,๙๒๘**	**๑๐๐.๐๐**

ที่มา: กรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๕๙)

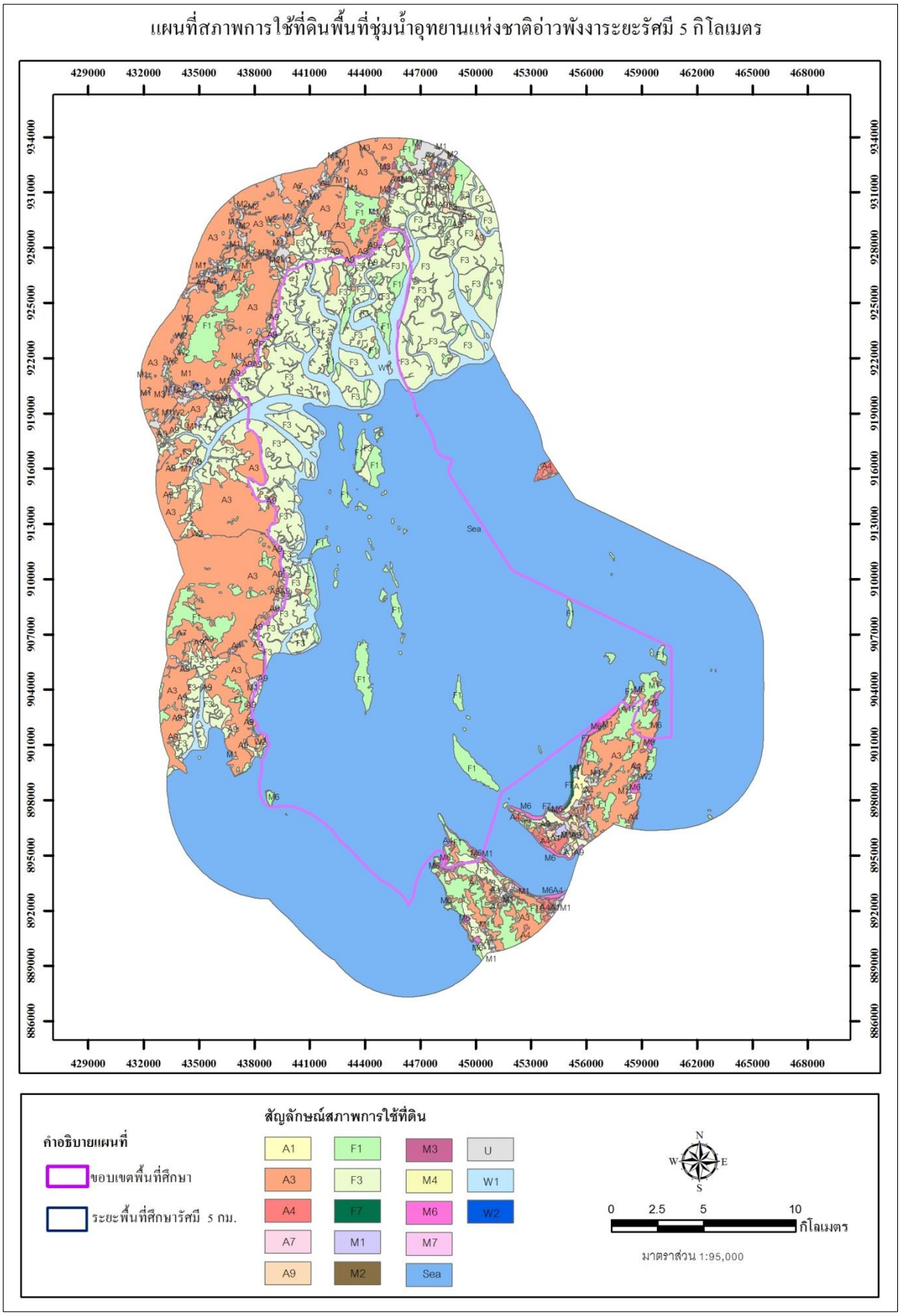

รูปที่ ๕ สภาพการใช้ที่ดินในพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

๒. ด้านชีวภาพ

๑) ทรัพยากรป่าไม้

จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลทรัพยากรป่าไม้บริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา พบพรรณไม้ รวม ๓๘๕ ชนิด จาก ๒๙๖ สกุล ๑๐๓ วงศ์ **(ตารางภาคผนวกที่ ๒)** เป็นพรรณไม้ที่นำเข้าไปปลูก ๒๐ ชนิด เช่น มะม่วงหิมพานต์ *Anacardium occidentale* L. ลำดวน *Melodorum fruticosum* Lour. หูกวาง *Terminalia catappa* L. สนประดิพัทธ์ *Casuarina junghuhniana* Miq. หางนกยูงฝรั่ง *Delonix regia* (Bojer ex Hook.) Raf. กระถินณรงค์ *Acacia auriculaeformis* A.Cunn. ex Benth. ประดู่บ้าน *Pterocarpus indica* Willd. อินทรชิต *Lagerstroemia loudonii* Teijsm. & Binn. สะเดา *Azadirachta indica* A.Juss. var. *siamensis* Valeton มะพร้าว *Cocos nucifera* L. var. *nucifera* และปาล์มน้ำมัน *Elaeis guineensis* Jacq.

พบพืชหายากที่มีความสำคัญต่อการอนุรักษ์ระดับชาติ ๔ ชนิด ได้แก่ ปรงทะเล *Cycas edentata* de Laub. นมแมว *Uvaria siamensis* (Scheff.) L.L.Zhou, Y.C.F.Su & R.M.K.Saunders จิกเล *Barringtonia asiatica* (L.) Kurz และเอื้องฝาหอย *Paphiopedilum godefroyae* (God.-Leb.) Stein

พบพืชหายากที่มีความสำคัญต่อการอนุรักษ์ระดับนานาชาติ ๒ ชนิด คือ ปรงทะเล *Cycas edentata* de Laub. และเอื้องฝาหอย *Paphiopedilum godefroyae* (God.-Leb.) Stein

พบพืชถิ่นเดียว ๑ ชนิด คือ เอื้องฝาหอย *Paphiopedilum godefroyae* (God.-Leb.) Stein

พบพืชต่างถิ่นที่รุกรานรายการ ๑ จำนวน ๑๑ ชนิด ได้แก่ หงอนไก่ไทย *Celosia argentea* L. สาบเสือ *Chromolaena odorata* (L.) R.M.King & H.Rob. ขี้เหล็กย่าน *Mikania cordata* (Burm.f.) B.L.Rob. หญ้ายาง *Euphorbia heterophylla* L. แมงลักคา *Hyptis suaveolens* (L.) Poit. กระถิน *Leucaena leucocephala* (Lam.) de Wit ไมยราบต้น *Mimosa pigra* L. หญ้าคา *Imperata cylindrica* (L.) P.Beauv. หญ้าขจรจบ *Pennisetum polystachyon* (L.) Schult. สาหร่ายหางกระรอก *Hydrilla verticillata* (L.f.) Royle และผักตบชวา *Eichhornia crassipes* (Mart.) Solms พบพืชต่างถิ่นที่รุกรานรายการ ๒ จำนวน ๒ ชนิด ผักขมหนาม *Amaranthus spinosus* L. และตะขบฝรั่ง *Muntingia calabura* L.

๒) ทรัพยากรสัตว์ป่า

พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยที่สำคัญของสัตว์ป่าที่สำคัญหลายชนิด จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลทรัพยากรสัตว์ป่า พบว่ามีสัตว์ป่าที่ได้รับการจัดสถานภาพตามการจัดของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (Nabhitabhata & Chan-ard ๒๐๐๕) และ IUCN (๒๐๑๗) อย่างน้อย ๙ ชนิด เป็นสัตว์ป่าที่มีสถานภาพด้านการอนุรักษ์ของสัตว์ป่าที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์การจัดสถานภาพพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ประกอบด้วยสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ๕ ชนิด สัตว์จำพวกนก ๑ ชนิด และสัตว์เลื้อยคลาน ๓ ชนิด ดังรายละเอียดใน**ตารางที่ ๓**

ตารางที่ ๓ ชนิดสัตว์ที่มีความสำคัญและอยู่ในเกณฑ์วินิจฉัยสำหรับกำหนดพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ

ลำดับ	ชื่อพื้นเมือง	ชื่อสามัญ	ชื่อวิทยาศาสตร์	สถานภาพการอนุรักษ์*	
				ระดับโลก	ระดับประเทศ
สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม					
๑.	ค่างแว่นถิ่นใต้	Dusky Leaf-monkey	*Trachypithecus obscurus*	NT	VU
๒.	นากใหญ่ขนเรียบ	Smooth-coated Otter	*Lutrogale perspicillata*	VU	VU
๓.	เลียงผา	Southwest China Serow	*Capricornis milneedwardsii*	NT	NT/Reserve Species
๔.	ชะนีมือขาว	Lar Gibbon	*Hylobates lar*	EN	VU
๕.	ลิ่นชวา	Sunda Pangolin	*Manis javanica*	CR	EN
สัตว์จำพวกนก					
๑.	นกหัวโตมลายู	Malay Plover	*Charadrius peronii*	NT	EN
สัตว์เลื้อยคลาน					
๑.	เต่าหับ	Southeast Asian Box Turtle	*Cuora amboinensis*	VU	VU
๒.	เต่าดำ	Black Marsh Turtle	*Siebenrockiella crassicollis*	VU	VU
๓.	เต่าใบไม้	Asian Leaf Turtle	*Cyclemys dentata*	NT	VU

หมายเหตุ: สถานภาพระดับชาติ (Nabhitabhata & Chan-Ard ๒๐๐๕; Sanguansombat ๒๐๐๕)
สถานภาพระดับโลก (IUCN ๒๐๑๗)
CR = สถานภาพใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง NT = สถานภาพใกล้ถูกคุกคาม
EN = สถานภาพใกล้สูญพันธุ์ LC = สถานภาพเป็นกังวลน้อยที่สุด
VU = สถานภาพมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ DD = สถานภาพข้อมูลไม่เพียงพอ

๓) ทรัพยากรปลา

จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลทรัพยากรปลาในพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จำนวน ๖ จุดสำรวจ **(ตารางที่ ๔ และรูปที่ ๗)** พบปลาทั้งสิ้น ๑๒๓ ชนิด จาก ๔๗ วงศ์ **(ตารางภาคผนวกที่ ๓)** สถานภาพของปลาในพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงาจากการตรวจสอบสถานภาพของปลาที่พบในการศึกษาพบปลาที่ติดสถานภาพของ IUCN Redlist of Threatened Species (๒๐๑๖) และสถานภาพของ Thailand red data: Fishes (Vidthayanon, ๒๐๐๕) จำนวน ๖ ชนิด โดยเป็น ชนิดที่มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ (VU-Vulnerable species) จำนวน ๕ ชนิด ได้แก่ ปลาดุกด้าน *Clarias batrachus* (Linnaeus, ๑๗๕๘), ปลาดุกอุย *Clarias macrocephalus* Günther, ๑๘๖๔, ปลากดทะเล *Netuma thalassina* (Rüppell, ๑๘๓๗), ปลาบูใส *Neostethus bicornis* Regan, ๑๙๑๖ และปลาบู่สมิธ *Phenacostethus smithi* Myers, ๑๙๒๘ ชนิด ที่ถูกคุกคามในแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ (NT-Near Threatened) จำนวน ๑ ชนิด ได้แก่ ปลาจาละเม็ดขาว *Pampus argenteus* (Euphrasen, ๑๗๘๘)

ชนิดพันธุประจำถิ่น (Endemic species) พบปลาที่เป็นปลาเฉพาะถิ่นของประเทศไทย ๒ ชนิด ได้แก่ ปลาบู่สมิธ *Phenacostethus smithi* Myers, ๑๙๒๘ นอกจากนี้พบปลาชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานแล้ว ๒ ชนิด คือ ปลาหมอเทศ *Oreochromis mossambicus* (Peters, ๑๘๕๒) และปลานิล *Oreochromis niloticus* (Linnaeus, ๑๗๕๘)

ตารางที่ ๔ ตำแหน่งพิกัดจุดเก็บตัวอย่างทรัพยากรปลาและสัตว์หน้าดิน

จุดสำรวจ	ตำแหน่งพิกัด (UTM)		
	เขต	E	N
๑	๔๗ P	๔๓๓๑๘๙	๙๑๗๕๗๗
๒	๔๗ P	๔๓๖๑๑๘	๙๑๘๐๙๖
๓	๔๗ P	๔๓๗๗๘๓	๙๑๙๓๐๓
๔	๔๗ P	๔๓๙๑๕๗	๙๒๓๑๒๓
๕	๔๗ P	๔๔๐๖๖๖	๙๒๗๔๒๓
๖	๔๗ P	๔๔๖๕๘๕	๙๒๘๓๕๒

๔) ทรัพยากรสัตว์หน้าดิน

จากการสำรวจชนิดและปริมาณของสัตว์หน้าดินบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา จำนวน ๖ จุดสำรวจ **(ตารางที่ ๔ และรูปที่ ๗)** พบสัตว์หน้าดินทั้งสิ้น ๑๔ ชนิด จาก ๓ ไฟลัม ๔ ชั้น ๑๐ อันดับ ๑๓ วงศ์ **(ตารางที่ ๕)** มีปริมาณความชุกชุมของสัตว์หน้าดินเฉลี่ย ๔๙๖ ตัวต่อตารางเมตร ไฟลัม Mollusca มีปริมาณความชุกชุมมากที่สุด รองลงมา คือ ไฟลัม Arthropoda และไฟลัม Annelida มีปริมาณความชุกชุมน้อยที่สุด

ตารางที่ ๕ ชนิดและปริมาณสัตว์หน้าดิน (ตัว/ตารางเมตร) ในพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

Phylum	Class	Order	Family	St.๑	St.๒	St.๓	St.๔	St.๕	St.๖
Annelida	Polychaeta	Phyllodocida	Nereidae				๑๓๓		๔๔
Arthropoda	Malacostraca	Decapoda	Atyidae	๑๓๓		๔๔			
		Decapoda	Paguridae	๔๔					
		Decapoda		๔๔	๘๙	๘๙			๘๙
Mollusca	Gastropoda	Neogastropoda	Muricidae		๑๓๓	๔๔	๓๑๑		
			Columbllidae		๘๙	๔๔	๘๙	๑๓๓	
			Melongenidae			๔๔			
		Littorinimorpha	Naticidae		๘๙	๔๔	๘๙		๘๙
			Littorinidae	๔๔					
		Caenogastropoda	Cerithiidae				๔๔	๔๔	
			Potamididae		๔๔				
		Cycloneritimorpha	Neritidae	๔๔	๑๗๘		๑๗๘	๑๗๘	
	Bivalvia	Veneroida	Veneridae	๑๓๓	๔๔				๔๔
		Pectinida	Pectinidae			๘๙			
		รวม		**๔๔๔**	**๖๖๗**	**๔๐๐**	**๘๔๔**	**๓๕๖**	**๒๖๗**

๕) ทรัพยากรปะการังและหญ้าทะเล

ทรัพยากรปะการัง

พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา แนวปะการังส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพเสียหายมาก คือ เสียหายมากร้อยละ ๕๕ เสียหายร้อยละ ๒๕ ดีปานกลางร้อยละ๑๐ ดีร้อยละ ๕ และดีมากร้อยละ ๕ ซึ่งรายละเอียดสถานภาพของปะการังแสดงดัง**ตารางที่ ๖** และพบว่าความเสื่อมโทรมของแนวปะการังเกิดขึ้นได้จากสาเหตุหลัก ๒ สาเหตุ คือ สาเหตุจากธรรมชาติ เช่น การเกิดปรากฏการณ์ปะการังฟอกขาว การได้รับอิทธิพลจากตะกอนและน้ำจืด และสาเหตุจากกิจกรรมของมนุษย์ เช่น การพัฒนาชายฝั่ง การท่องเที่ยว การประมง เป็นต้น

(๑) เกาะละวะใหญ่ ทิศเหนือ แนวปะการังบริเวณเกาะละวะใหญ่ ทิศเหนือ อยู่ที่ระดับความลึก ๑.๕-๓ เมตร ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๓๓.๗๔ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังสมองร่องเล็ก (*Platygyra pini*) ปะการังเล็ปแทสเตรีย (*Leptastrea purpurea*) และปะการังกาแล็กซี่ (*Galaxea fascicularis*)

(๒) เกาะละวะใหญ่ ทิศใต้ แนวปะการังบริเวณเกาะละวะใหญ่ทิศใต้ อยู่ที่ระดับความลึก ๒-๔ เมตร ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๔๕.๕๓ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังเขากวาง (*Acropora aspera*) ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.) และปะการังเล็ปแทสเตรีย (*Leptastrea purpurea*)

(๓) เกาะโบยใหญ่ แนวปะการังบริเวณเกาะโบยใหญ่ อยู่ที่ระดับความลึก ๒-๔ เมตร ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่เฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙๕ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.) ปะการังดอกจอก (*Pectinia paeonia*) และปะการังจาน (*Turbinaria peltata*)

(๔) เกาะกูดูใหญ่ แนวปะการังบริเวณเกาะกูดูใหญ่อยู่ที่ระดับความลึก ๒-๔ เมตร ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่เฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙๕ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.) ปะการังดอกจอก (*Pectinia paeonia*) และปะการังจาน (*Turbinaria peltata*)

(๕) เกาะเหลาบาตัง แนวปะการังบริเวณเกาะเหลาบาตังอยู่ที่ระดับความลึก ๑.๕-๔ เมตร ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่เฉลี่ยร้อยละ ๓๒.๓๖ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.) ปะการังโพดาเบเซีย (*Podabacia crustacea*) ปะการังใบร่องหนาม (*Merulina scabricula*) และปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites pentagona*)

(๖) เกาะโบยใหญ่ แนวปะการังก่อตัวรอบทั้งเกาะ ยกเว้นด้านใต้ของเกาะ สภาพแนวปะการังสามารถแบ่งลักษณะได้ ดังนี้

- บริเวณด้านตะวันตกมีพื้นที่แนวปะการัง ๒๒๓ ไร่ มีสภาพเสียหาย ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๒๙.๑ และปะการังตายร้อยละ ๖๐.๙ ปะการังชนิดเด่น ได้แก่ ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.) ปะการังโขด (*Porites lutea*) และปะการังวงแหวน (*Favia* spp.)
- บริเวณด้านตะวันออกพื้นที่แนวปะการัง ๖๔๑ ไร่ มีสภาพเสียหาย ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๒๒.๒ และปะการังตายร้อยละ ๓๖.๙ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.) ปะการังโขด (*Porites lutea*) และปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.)

(๗) เกาะโบยน้อย มีพื้นที่แนวปะการังทั้ง ๒๗๙ ไร่ แนวปะการังก่อตัวรอบทั้งเกาะ มีสภาพเสียหายมาก ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๑๕.๔ และปะการังตายร้อยละ ๗๗.๓ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) และปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.)

(๘) เกาะทอง มีพื้นที่แนวปะการัง ๑๒ ไร่ เป็นเกาะขนาดเล็ก ปะการังก่อตัวบนพื้นหิน แนวปะการังมีสภาพเสียหายมาก ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๘.๗ และปะการังตายร้อยละ ๒๘.๗ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*)

(๙) เกาะแดง มีพื้นที่แนวปะการัง ๒๒ ไร่ เป็นเกาะขนาดเล็ก แนวปะการังมีสภาพเสียหายมาก ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๗.๕ และปะการังตายร้อยละ ๒๗.๕ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*)

(๑๐) เกาะบาตัง มีพื้นที่แนวปะการัง ๕๓ ไร่ ปะการังก่อตัวได้ดีด้านตะวันตก และด้านตะวันออกของเกาะ แนวปะการังมีสภาพเสียหาย ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๒๑.๑๙ และปะการังตายร้อยละ ๕๐.๙ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) และปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.)

(๑๑) เกาะโรย มีพื้นที่ปะการังทั้งหมดประมาณ ๕๕ ไร่ แนวปะการังก่อตัวได้ดีรอบทั้งเกาะ อยู่ในสภาพเสียหาย ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๒๙.๗ และปะการังตายร้อยละ ๕๑.๗ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) และปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.)

(๑๒) เกาะกูดูใหญ่ มีพื้นที่แนวปะการัง ๔๘ ไร่ แนวปะการังก่อตัวได้ดีด้านตะวันออกของเกาะ อยู่ในสภาพสมบูรณ์ปานกลาง ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๔๓.๑ และปะการังตายร้อยละ ๓๙.๔ ปะการังชนิดเด่นที่พบได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) และปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.)

(๑๓) เกาะกูดูเล็ก มีพื้นที่แนวปะการัง ๑๓ ไร่ แนวปะการังก่อตัวแคบๆ ทางด้านตะวันออก และตะวันตกของเกาะ อยู่ในสภาพสมบูรณ์ดี ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๖๐.๖ และปะการังตายร้อยละ ๒๖.๙ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) และปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.)

(๑๔) เกาะยาวน้อย เป็นเกาะขนาดใหญ่ ปะการังก่อตัวได้ดีด้านตะวันตกถึงตะวันออกของเกาะ สภาพแนวปะการังสามารถแบ่งลักษณะได้ ดังนี้

- แนวปะการังบริเวณด้านตะวันตกมีพื้นที่ ๑,๐๒๘ ไร่ มีสภาพเสียหายมาก ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๑๘.๘ และปะการังตายร้อยละ ๖๕.๔ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด *(Porites lutea*) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) และปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.)

- แนวปะการังบริเวณด้านเหนือมีพื้นที่แนวปะการัง ๒๗๙ ไร่ มีสภาพสมบูรณ์ปานกลาง ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๔๘.๙ และปะการังตายร้อยละ ๔๔.๖ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) และปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.)

- แนวปะการังบริเวณด้านตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ ๖๒๒ ไร่ มีสภาพสมบูรณ์ปานกลาง ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๓๓.๗ และปะการังตายร้อยละ ๔๒.๑ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) และปะการังวงแหวน (*Favia* spp.)

- แนวปะการังบริเวณด้านตะวันออกเฉียงใต้มีพื้นที่แนวปะการังทั้งหมดประมาณ ๗๑๙ ไร่ มีสภาพเสียหาย ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๒๑.๔ และปะการังตายร้อยละ ๕๒.๐ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.) ปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites* spp.) และปะการังวงแหวน (*Favia* spp.)

(๑๕) เกาะยาวใหญ่ เป็นเกาะขนาดใหญ่ ปะการังก่อตัวได้ดีด้านตะวันตกของเกาะ สภาพแนวปะการังสามารถแบ่งลักษณะได้ดังนี้

- แนวปะการังบริเวณแหลมหัวล้านมีพื้นที่แนวปะการัง ๓๐๒ ไร่ มีสภาพเสียหาย ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๒๕.๒ และปะการังตายร้อยละ ๖๑.๘ปะการังชนิดเด่นที่พบได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*)

- แนวปะการังบริเวณแหลมปากคลองมีพื้นที่แนวปะการัง ๒๖๓ ไร่ มีสภาพเสียหายมาก ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๒๑.๕ และปะการังตายร้อยละ ๖๓.๗ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*)

- แนวปะการังบริเวณด้านตะวันตกเฉียงใต้มีพื้นที่แนวปะการัง ๔๖๓ ไร่ มีสภาพเสียหายมาก ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๑๗.๐ และปะการังตายร้อยละ ๔๙.๕ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*)

- แนวปะการังบริเวณอ่าวสนถึงอ่าวโล๊ะโป๊ะน้อยมีพื้นที่แนวปะการัง ๘๑๐ ไร่ มีสภาพเสียหายมาก ปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๑๘.๗ และปะการังตายร้อยละ ๗๗.๗ ปะการังชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*)

- แนวปะการังบริเวณด้านตะวันตกเฉียงเหนือมีพื้นที่แนวปะการัง ๓๓๑ ไร่ มีสภาพเสียหายมากปะการังมีชีวิตปกคลุมพื้นที่ร้อยละ ๑๖.๖ และปะการังตายร้อยละ ๔๔.๘ ปะการังชนิดเด่นที่พบได้แก่ ปะการังโขด (*Porites lutea*)

ตารางที่ ๖ ทรัพยากรปะการังบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

พื้นที่	อัตราส่วนของปะการังที่มีชีวิตกับปะการังตาย	สถานภาพปะการัง	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	การปกคลุมพื้นที่ (ร้อยละ)	สถานภาพตาม IUCN
เกาะละวะใหญ่ทิศเหนือ	๑:๑.๘	เสียหาย	*Acropora aspera*	ปะการังเขากวาง	๒.๑๘	VU
			Acropora spp.	ปะการังเขากวาง	๑.๕๒	-
			Galaxea fascicularis	ปะการังกาแล็กซี่	๒.๒๕	NT
			Pseudosiderastrea tayami	ปะการังซูโดไซเดอแรสเตรีย	๐.๐๑	NT
			Fungia sp.	ปะการังดอกเห็ด	๐.๐๒	-
			Podabacia crustacea	ปะการังโพดาเบเซีย	๐.๐๒	LC
			Symphyllia radians	ปะการังสมองร่องใหญ่	๐.๐๓	LC
			Favia matthaii	ปะการังวงแหวน	๐.๐๑	NT
			Favia speciosa	ปะการังวงแหวน	๑.๓๙	LC
			Favia pallida	ปะการังวงแหวน	๐.๐๖	LC
			Favia favus	ปะการังวงแหวน	๐.๒๙	LC
			Favia lizardensis	ปะการังวงแหวน	๐.๐๓	NT
			Favites pentagona	ปะการังช่องเหลี่ยม	๐.๓๖	LC
			Favites halicora	ปะการังช่องเหลี่ยม	๑.๑๑	NT
			Favites abdita	ปะการังช่องเหลี่ยม	๐.๑๕	NT
			Goniastrea edwardsi	ปะการังรังผึ้ง	๐.๐๙	LC
			Goniastrea retifomis	ปะการังรังผึ้ง	๐.๐๓	LC
			Goniastrea aspera	ปะการังรังผึ้ง	๐.๓๘	LC
			Goniastrea pectinata	ปะการังรังผึ้ง	๐.๖๕	LC
			Platygyra pini	ปะการังสมองร่องเล็ก	๑๐.๔๕	LC

พื้นที่	อัตราส่วนของปะการังที่มีชีวิตกับปะการังตาย	สถานภาพปะการัง	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	การปกคลุมพื้นที่ (ร้อยละ)	สถานภาพตาม IUCN
			Platygyra verweyi	ปะการังสมองร่องเล็ก	๐.๑๘	NT
			Platygyra sinensis	ปะการังสมองร่องเล็ก	๐.๘๑	LC
			Platygyra daedalea	ปะการังสมองร่องเล็ก	๐.๐๕	LC
			Leptoria phrygia	ปะการังสมองร่องเล็ก	๐.๐๔	NT
			Montastrea curta	ปะการังวงแหวน	๐.๑๖	LC
			Montastrea valenciennesi	ปะการังวงแหวน	๐.๑๕	NT
			Diploastrea heliopora	ปะการังดาวใหญ่	๐.๒๔	NT
			Leptastrea purpurea	ปะการังสมองร่องเล็ก	๔.๘๙	LC
			Cyphastrea serailia	ปะการังดาวเล็ก	๐.๕	LC
			Cyphastrea microphthalma	ปะการังดาวเล็ก	๐.๑๗	LC
			Porites lutea	ปะการังโขด	๐.๒	LC
			Porites spp.	ปะการังโขด	๒.๘๘	-
			Goniopora sp.	ปะการังดอกไม้ทะเล	๒.๔๕	-
เกาะละวะใหญ่ทิศใต้	๑.๘:๑	ดี	*Acropora aspera*	ปะการังเขากวาง	๔.๔๙	VU
			Acropora valida	ปะการังเขากวาง	๐.๐๓	LC
			Acropora spp.	ปะการังเขากวาง	๐.๒๙	-
			Astreopora myriophthalma	ปะการังช่องดาว	๐.๐๓	LC
			Galaxea fascicularis	ปะการังกาแล็กซี่	๑.๒๓	NT
			Pavona frondifera	ปะการังลายดอกไม้	๐.๒๙	LC
			Pavona venosa	ปะการังลายดอกไม้	๐.๐๑	VU
			Podabacia crustacea	ปะการังโพดาเบเซีย	๐.๘๘	LC
			Pectinia lactuca	ปะการังดอกจอก	๐.๒๙	VU
			Merulina ampliata	ปะการังใบร่องหนาม	๐.๒๙	LC
			Turbinaria peltata	ปะการังจาน	๐.๒๙	VU
			Turbinaria stellulata	ปะการังจาน	๐.๑	VU
			Symphyllia recta	ปะการังสมองร่องใหญ่	๐.๐๓	LC
			Symphyllia radians	ปะการังสมองร่องใหญ่	๐.๕๘	LC
			Favia matthaii	ปะการังวงแหวน	๐.๘๘	NT
			Favia speciosa	ปะการังวงแหวน	๒.๔๔	LC
			Favia pallida	ปะการังวงแหวน	๐.๐๔	LC
			Favia favus	ปะการังวงแหวน	๐.๙๘	LC
			Favia lizardensis	ปะการังวงแหวน	๐.๒๙	NT
			Favites pentagona	ปะการังช่องเหลี่ยม	๐.๖	LC
			Favites halicora	ปะการังช่องเหลี่ยม	๐.๔๘	NT
			Favites abdita	ปะการังช่องเหลี่ยม	๐.๓๔	NT
			Goniastrea edwardsi	ปะการังรังผึ้ง	๐.๐๙	LC
			Goniastrea aspera	ปะการังรังผึ้ง	๒.๕๑	LC
			Goniastrea pectinata	ปะการังรังผึ้ง	๐.๖๙	LC
			Platygyra pini	ปะการังสมองร่องเล็ก	๓.๔๙	LC
			Platygyra sinensis	ปะการังสมองร่องเล็ก	๐.๓๒	LC
			Platygyra daedalea	ปะการังสมองร่องเล็ก	๐.๖๖	LC
			Montastrea curta	ปะการังวงแหวน	๑.๖๙	LC
			Montastrea valenciennesi	ปะการังวงแหวน	๐.๖๒	NT
			Diploastrea heliopora	ปะการังดาวใหญ่	๐.๕๘	NT
			Leptastrea purpurea	ปะการังสมองร่องเล็ก	๓.๒๔	LC

พื้นที่	อัตราส่วนของปะการังที่มีชีวิตกับปะการังตาย	สถานภาพปะการัง	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	การปกคลุมพื้นที่ (ร้อยละ)	สถานภาพตาม IUCN
			Cyphastrea serailia	ปะการังดาวเล็ก	๑.๗๗	LC
			Cyphastrea microphthalma	ปะการังดาวเล็ก	๓.๓๔	LC
			Porites lutea	ปะการังโขด	๔.๘๒	LC
			Porites spp.	ปะการังโขด	๒.๓๕	-
			Goniopora sp.	ปะการังดอกไม้ทะเล	๔.๔๘	-
เกาะโบยใหญ่ทิศใต้	๑:๑.๗	เสียหาย	*Acropora* sp.	ปะการังเขากวาง	๑.๒	-
			Pachyseris speciosa	ปะการังเล็บโตซีรีส	๒.๓	LC
			Echinophyllia aspera	ปะการังเคลือบหนาม	๐.๕	LC
			Pectinia peaonia	ปะการังดอกจอก	๒.๒	NT
			Turbinaria peltata	ปะการังจาน	๔	VU
			Turbinaria frondens	ปะการังจาน	๐.๖	LC
			Turbinaria mesenterina	ปะการังจาน	๐.๖	VU
			Favia pallida	ปะการังวงแหวน	๐.๙	LC
			Favia favus	ปะการังวงแหวน	๑.๙	LC
			Favia lizardensis	ปะการังวงแหวน	๐.๕	NT
			Platygyra verweyi	ปะการังสมองร่องเล็ก	๐.๗	NT
			Diploastrea heliopora	ปะการังดาวใหญ่	๑.๔	NT
			Cyphastrea microphthalma	ปะการังดาวเล็ก	๐.๘	LC
			Porites spp.	ปะการังโขด	๒.๑	-
			Goniopora sp.	ปะการังดอกไม้ทะเล	๖.๙	-
เกาะโบยใหญ่ด้านตะวันตก	๑:๑.๕๓	เสียหาย	*Goniopora* sp.	ปะการังดอกไม้ทะเล	-	-
			Porites lutea	ปะการังโขด	-	LC
			Acropora spp.	ปะการังเขากวาง	-	-
เกาะโบยใหญ่ด้านตะวันออก	๑:๒.๐	เสียหาย	*Goniopora* sp.	ปะการังดอกไม้ทะเล	-	-
			Porites lutea	ปะการังโขด	-	LC
			Acropora spp.	ปะการังเขากวาง	-	-
เกาะโบยน้อย	๑:๕.๘	เสียหายมาก	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
			Goniopora sp.	ปะการังดอกไม้ทะเล	-	-
เกาะทอง	๑:๘.๐	เสียหายมาก	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
เกาะแดง	๑:๔.๔	เสียหายมาก	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
เกาะกูดูเล็ก	๒.๘:๑	เสียหายมาก	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
			Acropora spp.	ปะการังเขากวาง	-	-
เกาะกูดูใหญ่	๑:๗.๘	เสียหายมาก	*Acropora valida*	ปะการังเขากวาง	๑.๔	LC
			Acropora glauca	ปะการังเขากวาง	๐.๒	NT
			Acropora spp.	ปะการังเขากวาง	๒.๒	-
			Galaxea fascicularis	ปะการังกาแล็กซี่	๐.๑	NT
			Pachyseris rugosa	ปะการังเล็บโตซีรีส	๐.๗	VU
			Pectinia lactuca	ปะการังดอกจอก	๐.๑	VU
			Merulina ampliata	ปะการังใบร่องหนาม	๐.๖	LC
			Turbinaria stellulata	ปะการังจาน	๐.๑	VU
			Turbinaria mesenterina	ปะการังจาน	๓.๓	VU
			Symphyllia recta	ปะการังสมองร่องใหญ่	๐.๔	LC
			Favia speciosa	ปะการังวงแหวน	๐.๑	LC
			Favia favus	ปะการังวงแหวน	๐.๑	LC
			Favites abdita	ปะการังช่องเหลี่ยม	๐.๒	NT

พื้นที่	อัตราส่วนของปะการังที่มีชีวิตกับปะการังตาย	สถานภาพปะการัง	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	การปกคลุมพื้นที่ (ร้อยละ)	สถานภาพตาม IUCN
			Goniastrea aspera	ปะการังรังผึ้ง	๐.๑	LC
			Goniastrea pectinata	ปะการังรังผึ้ง	๐.๖	LC
			Platygyra pini	ปะการังสมองร่องเล็ก	๐.๑	LC
			Montastrea valenciennesi	ปะการังวงแหวน	๐.๑	NT
			Diploastrea heliopora	ปะการังดาวใหญ่	๐.๗	NT
			Cyphastrea microphthalma	ปะการังดาวเล็ก	๐.๑	LC
			Echinophyllia sp.	ปะการังเคลือบหนาม	๐.๕	-
			Porites lutea	ปะการังโขด	๐.๘	LC
เกาะโรย	๑:๒.๒	เสียหาย	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
			Favites spp.	ปะการังช่องเหลี่ยม	-	-
			Acropora spp.	ปะการังเขากวาง	-	-
เกาะเหลาบาตัง	๕.๕:๑	ดีมาก	*Acropora hyacinthus*	ปะการังเขากวาง	๔	NT
			Acropora pulcha	ปะการังเขากวาง	๓	LC
			Acropora valida	ปะการังเขากวาง	๒	LC
			Acropora muricata	ปะการังเขากวาง	๒	NT
			Galaxea fascicularis	ปะการังกาแล็กซี่	๑๐.๒	NT
			Pseudosiderastrea tayami	ปะการังซูโดไซเดอแรสเตรีย	๐.๒	NT
			Coscinaraea spp.	ปะการังคอสซินาเรีย	๑	-
			Pavona explanulata	ปะการังลายดอกไม้	๓	LC
			Leptoseris spp.	ปะการังสมองร่องเล็ก	๔	-
			Pachyseris speciosa	ปะการังเล็ปโตซีรีส	๒	LC
			Fungia danai	ปะการังดอกเห็ด	๑	LC
			Herpolitha spp.	ปะการังบูมเมอแรง	๑	-
			Lithophyllon spp.	ปะการังลิโธฟิลลอน	๑	-
			Podabacia crustacea	ปะการังโพดาเบเซีย	๑๐.๑	LC
			Echinophyllia aspera	ปะการังเคลือบหนาม	๑	LC
			Mycedium elephantotus	ปะการังผักกาดหนาม	๑	LC
			Pectinia paeania	ปะการังดอกจอก	๖	NT
			Hydnophora exesa	ปะการังหนามขนุน	๕	NT
			Merulina scabricula	ปะการังใบร่องหนาม	๙	LC
			Turbinaria stellulata	ปะการังจาน	๒	VU
			Lobophyllia hemprichii	ปะการังถ้วยสมอง	๐.๕	LC
			Favia favus	ปะการังวงแหวน	๓	LC
			Favia speciosa	ปะการังวงแหวน	๒	LC
			Favia maxima	ปะการังวงแหวน	๒	NT
			Favia sp.	ปะการังวงแหวน	๑	-
			Favites abdita	ปะการังช่องเหลี่ยม	๒	NT
			Favites pentagona	ปะการังช่องเหลี่ยม	๖.๒	LC
			Favites sp.	ปะการังช่องเหลี่ยม	๐.๓	-
			Goniastrea pectinata	ปะการังรังผึ้ง	๐.๒	LC
			Platygyra pini	ปะการังสมองร่องเล็ก	๑	LC
			Montastrea curta	ปะการังวงแหวน	๑.๑	LC
			Leptastrea purpurea	ปะการังสมองร่องเล็ก	๐.๕	LC
			Cyphastrea serailia	ปะการังดาวเล็ก	๑	LC
			Cyphastrea microphthalma	ปะการังดาวเล็ก	๑๐.๒	LC

พื้นที่	อัตราส่วนของปะการังที่มีชีวิตกับปะการังตาย	สถานภาพปะการัง	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	การปกคลุมพื้นที่ (ร้อยละ)	สถานภาพตาม IUCN
			Porites lutea	ปะการังโขด	๔.๒	LC
			Goniastrea spp.	ปะการังรังผึ้ง	๓๒.๕	
เกาะยาวน้อยด้านตะวันตก	๑:๔.๒	เสียหายมาก	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
			Favites spp.	ปะการังช่องเหลี่ยม	-	-
			Goniopora sp.	ปะการังดอกไม้ทะเล	-	-
เกาะยาวน้อยด้านเหนือ	๑:๐.๙	ดีปานกลาง	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
			Favites spp.	ปะการังช่องเหลี่ยม	-	-
			Goniopora sp.	ปะการังดอกไม้ทะเล	-	-
เกาะยาวน้อยด้านตะวันออกเฉียงเหนือ	๑:๑.๔	ดีปานกลาง	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
			Goniopora sp.	ปะการังดอกไม้ทะเล	-	-
			Favites spp.	ปะการังช่องเหลี่ยม	-	-
			Favia spp.	ปะการังวงแหวน	-	-
เกาะยาวน้อยด้านตะวันออกเฉียงใต้	๑:๒.๘	เสียหายมาก	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
			Goniopora sp.	ปะการังดอกไม้ทะเล	-	-
			Favites spp.	ปะการังช่องเหลี่ยม	-	-
			Favia spp.	ปะการังวงแหวน	-	-
เกาะยาวใหญ่บริเวณแหลมหัวล้าน	๑:๓.๐	เสียหายมาก	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
เกาะยาวใหญ่บริเวณแหลมปากคลอง	๑:๓.๖	เสียหายมาก	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
เกาะยาวใหญ่บริเวณด้านตะวันตกเฉียงใต้	๑:๓.๖	เสียหายมาก	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
เกาะยาวใหญ่บริเวณอ่าวสนถึงอ่าวโล๊ะโป๊ะน้อย	๑:๔.๙	เสียหายมาก	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC
เกาะยาวใหญ่บริเวณด้านตะวันตกเฉียงเหนือ	๑:๓.๓	เสียหายมาก	*Porites lutea*	ปะการังโขด	-	LC

ที่มา: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (๒๕๕๘) และสถาบันวิจัยและทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเล และป่าชายเลน (๒๕๕๖)

หมายเหตุ: สถานภาพตาม IUCN

Extinct (EX)	=	สูญพันธุ์	Vulnerable (VU)	=	มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์
Extinct in the Wild (EW)	=	สูญพันธุ์ในธรรมชาติ	Near Threatened (NT)	=	ใกล้ถูกคุกคาม
Critically Endangered (CR)	=	ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง	Least Concerned (LC)	=	กลุ่มที่เป็นกังวลน้อยที่สุด
Endangered (EN)	=	ใกล้การสูญพันธุ์			

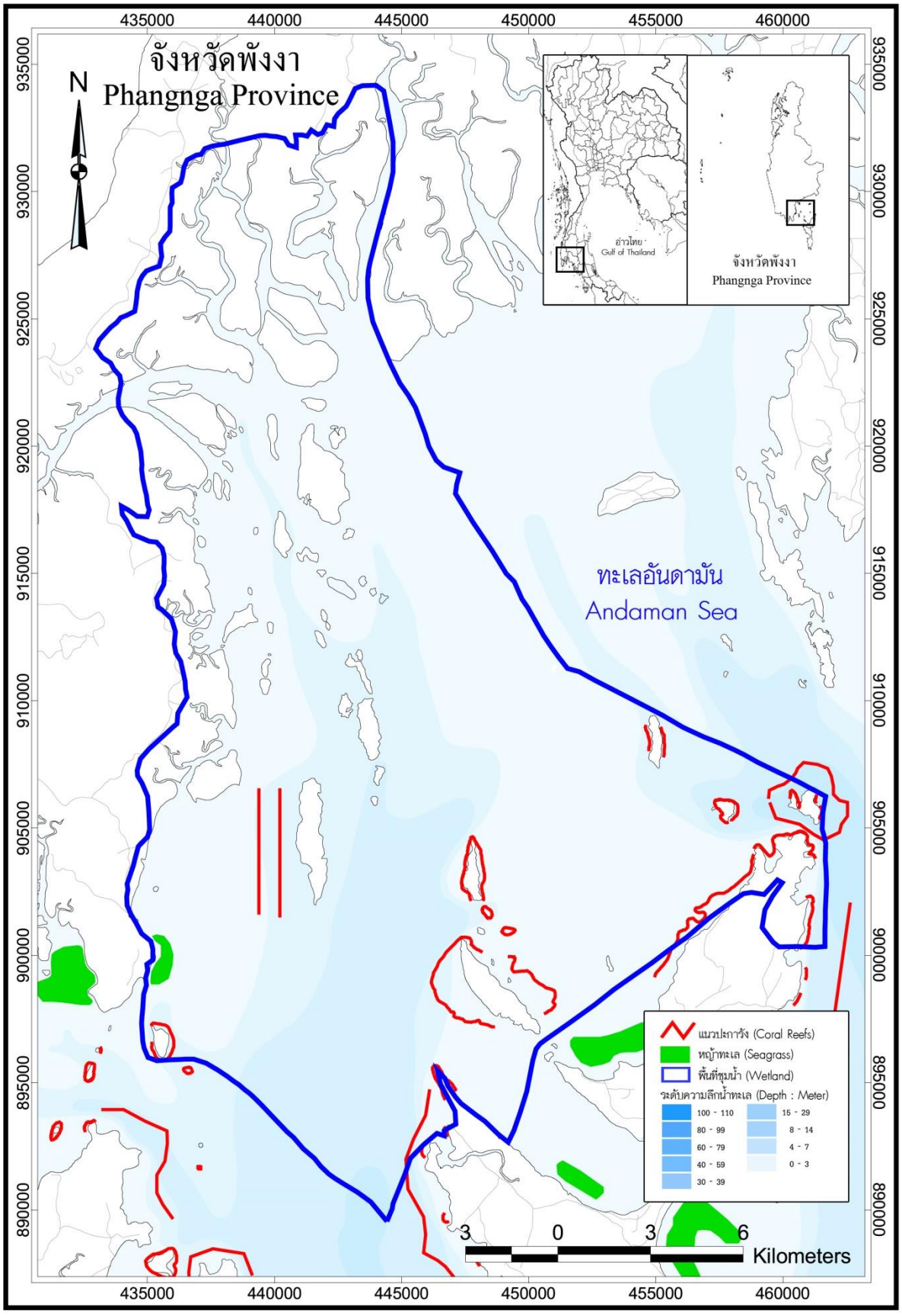

รูปที่ ๖ ทรัพยากรปะการังและหญ้าทะเลบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

ทรัพยากรหญ้าทะเล

พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา พบสถานภาพแหล่งหญ้าทะเล ๓ ระดับ คือ ระดับสมบูรณ์ดี บริเวณเกาะละวะใหญ่ และอ่าวโล๊ะปาไล แหลมหาด บริเวณเกาะยาวใหญ่ ระดับสมบูรณ์ปานกลาง ได้แก่ บริเวณอ่าวโล๊ะโป๊ะใหญ่ และอ่าวสน เกาะยาวใหญ่ ระดับคงสภาพตามธรรมชาติ ได้แก่ บริเวณอ่าวพังงาตอนใน สำหรับสถานภาพตาม IUCN Red List พบว่าหญ้าทะเลทุกชนิดอยู่ในกลุ่มที่เป็นกังวลน้อยที่สุด (LC) **(ตารางที่ ๗)** โดยทั่วไปสถานภาพของแหล่งหญ้าทะเลมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล ความเสื่อมโทรมของแหล่งหญ้าทะเลเกิดได้จากสาเหตุหลักคือ สาเหตุจากธรรมชาติ ได้แก่ ฤดูการ คลื่นลมมรสุม และผลกระทบจากอุณหภูมิน้ำทะเลเพิ่มสูงขึ้นผิดปกติ และสาเหตุจากกิจกรรมของมนุษย์ ได้แก่ การพัฒนาชายฝั่ง การปล่อยน้ำเสีย การทำประมงผิดกฎหมาย เป็นต้น

(๑) เกาะละวะใหญ่ หญ้าทะเลบริเวณเกาะละวะใหญ่ ตั้งอยู่บริเวณด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะ มีความยาวของแนวหญ้าทะเล ประมาณ ๕๐๐ เมตร และความกว้างประมาณ ๒๐๐ เมตร หญ้าทะเลชนิดเด่นที่พบ ได้แก่ หญ้าคาทะเล (*Enhalus acoroides*) หญ้าชะเงาใบฟันเลื่อย (*Cymodocea serrulata*) หญ้าชะเงาเต่า (*Thalassia hemprichii*) หญ้าใบมะกรูด (*Halophila ovalis*) และหญ้ากุยช่ายทะเล (*Halodule uninervis*)

(๒) อ่าวพังงาตอนใน พบหญ้าคาทะเลเพียงชนิดเดียวคือ หญ้าคาทะเล (*Enhalus acoroides*) โดยพบหญ้าทะเลแพร่กระจายเป็นหย่อมๆ หญ้าทะเลแต่ละกอมีร้อยละการปกคลุมอยู่ในช่วง ๕-๒๕ สถานภาพสมบูรณ์เล็กน้อยตามธรรมชาติ มีพื้นที่หญ้าทะเลรวม ๑๗๗ ไร่ โดยมักขึ้นบนสันดอนทรายกลางน้ำต่างๆ

(๓) อ่าวโล๊ะโป๊ะใหญ่ เกาะยาวใหญ่ พื้นที่บริเวณอ่าวโล๊ะโป๊ะใหญ่ เกาะยาวใหญ่ พบหญ้าทะเลได้ทั่วทั้งอ่าว รวมพื้นที่แหล่งหญ้าทะเลประมาณ ๗๒๗ ไร่ โดยเริ่มพบหญ้าทะเลตั้งแต่ติดแนวป่าชายเลนออกไปจนถึงระยะประมาณ ๖๕๐ เมตร ที่ระดับน้ำลึก ๓-๔ เมตร พบหญ้าทะเลจำนวน ๘ ชนิด การปกคลุมของหญ้าเป็นร้อยละ ๖๕ สภาพสมบูรณ์ดี มีหญ้าชะเงาเต่า (*Thalassia hemprichii*) และหญ้าใบมะกรูด (*Halophila ovalis*) เป็นชนิดเด่น หญ้าทะเลแต่ละชนิดมีการกระจายตัวแตกต่างไปตามสภาพพื้นที่ โดยด้านในของอ่าวบริเวณติดแนวป่าชายเลน พบหญ้าชะเงาเต่า (*Thalassia hemprichii*) และหญ้าใบมะกรูด (*Halophila ovalis*) ส่วนด้านนอกของอ่าว พบหญ้าชะเงาฟันเลื่อย (*Cymodocea serrulata*) และหญ้าคาทะเล (*Enhalus acoroides*) ในขณะที่บริเวณตอนกลางของอ่าว สามารถพบหญ้าทะเลได้หลากหลายชนิดกว่า โดยพบหญ้าชะเงาปลายใบมน (*Cymodocea rotundata*) หญ้าใบมะกรูด (*Halophila ovalis*) หญ้าเงาแคระ (*Halophila beccarii*) หญ้ากุยช่ายเข็ม (*Halodule pinifolia*) หญ้ากุยช่ายทะเล (*Halodule uninervis*) และหญ้าชะเงาเต่า (*Thalassia hemprichii*) ขึ้นปะปนกัน

(๔) อ่าวสน เกาะยาวใหญ่ เป็นแหล่งหญ้าทะเลผืนเล็กๆ พื้นที่ประมาณ ๒๐๕ ไร่ พบหญ้าทะเลขึ้นเป็นหย่อมๆ สลับกับผืนหญ้าสภาพสมบูรณ์ปานกลางมีการปกคลุมของหญ้าร้อยละ ๕๐ พบหญ้าทะเลรวม ๗ ชนิด คือ หญ้ากุยช่ายเข็ม (*Halodule pinifolia*) หญ้ากุยช่ายทะเล (*Enhalus acoroides*) หญ้าชะเงาเต่า (*Thalassia hemprichii*) หญ้าคาทะเล (*Enhalus acoroides*) หญ้าชะเงาปลายฟันเลื่อย (*Cymodocea serrulata*) หญ้าชะเงาปลายใบมน (*Cymodocea rotundata*) และหญ้าใบมะกรูด (*Halophila ovalis*)

(๕) อ่าวโล๊ะปาไล เกาะยาวใหญ่ พบหญ้าทะเลที่ระยะ ๒๐๐ เมตร ห่างจากแนวป่าชายเลนออกมาและแพร่กระจายห่างออกไปถึงแนวปากอ่าว รวมพื้นที่แหล่งหญ้าทะเลประมาณ ๘๗๐ ไร่ พบหญ้าทะเลจำนวน ๕ ชนิด คือ หญ้าคาทะเล (*Enhalus acoroides*) หญ้าชะเงาเต่า (*Thalassia hemprichii*) หญ้าชะเงาปลายฟันเลื่อย (*Cymodocea serrulata*) หญ้าชะเงาปลายใบมน (*Cymodocea rotundata*) และหญ้าใบมะกรูด

(*Halophila ovalis*) มีการปกคลุมของหญ้าร้อยละ ๖๐ สภาพสมบูรณ์ดี โดยหญ้าทะเลมีการกระจายตัวแตกต่างไปตามชนิดของหญ้า

(๖) แหลมหาด เกาะยาวใหญ่ พบแหล่งหญ้าทะเลได้ทั้งด้านฝั่งตะวันออก และตะวันตก มีพื้นที่ ๑,๕๖๙ ไร่ พบหญ้าทะเลรวม ๕ ชนิด คือ หญ้ากุยช่ายทะเล (*Halodule uninervis*) หญ้าชะเงาเต่า (*Thalassia hemprichii*) หญ้าชะเงาปลายฟันเลื่อย (*Cymodocea serrulata*) หญ้าชะเงาปลายใบมน (*Cymodocea rotundata*) และหญ้าใบมะกรูด (*Halophila ovalis*) มีการปกคลุมของหญ้าเฉลี่ยร้อยละ ๖๐ สภาพสมบูรณ์ดี ลักษณะพื้นท้องทะเลเป็นทรายละเอียด

ตารางที่ ๗ ทรัพยากรหญ้าทะเลบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

พื้นที่	การปกคลุมพื้นที่ (ร้อยละ)	สถานภาพของหญ้าทะเล	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	การปกคลุมพื้นที่ (ร้อยละ)	สภาพตาม IUCN
เกาะละวะใหญ่	๕๓.๓๘	สมบูรณ์ดี	*Enhalus acoroides*	หญ้าคาทะเล	๕.๔๘	LC
			Cymodocea serrulata	หญ้าชะเงาใบเลื่อย	๓๑.๘๗	LC
			Thalassia hemprichii	หญ้าเต่า หรือหญ้าชะเงาเต่า	๑๐.๙๘	LC
			Halophila ovalis	หญ้าเงา, หญ้าใบมะกรูด หรือหญ้าอำพัน	๔.๘๙	LC
			Halodule uninervis	หญ้าชะเงาสีเขียวปลายใบแฉก, หญ้าชะเงาใบแคบหรือหญ้ากุยช่ายทะเล	๐.๑๕	LC
อ่าวพังงาตอนใน	๕-๒๕	คงสภาพตามธรรมชาติ	*Enhalus acoroides*	หญ้าคาทะเล	-	LC
อ่าวโล๊ะโป๊ะใหญ่ เกาะยาวใหญ่	๓๐-๖๕	สมบูรณ์ปานกลาง	*Halodule pinifolia*	หญ้าผมนาง, หญ้าชะเงาฝอย, หรือหญ้ากุยช่ายเข็ม	-	LC
			Enhalus acoroides	หญ้าคาทะเล	-	LC
			Thalassia hemprichii	หญ้าเต่า หรือหญ้าชะเงาเต่า	-	LC
			Cymodocea rotundata	หญ้าชะเงาปลายใบมน	-	LC
			Cymodocea serrulata	หญ้าชะเงาใบเลื่อย	-	LC
			Halophila ovalis	หญ้าเงา, หญ้าใบมะกรูด หรือหญ้าอำพัน	-	LC
อ่าวสน เกาะยาวใหญ่	๔๑	สมบูรณ์ปานกลาง	*Halodule pinifolia*	หญ้าผมนาง, หญ้าชะเงาฝอย, หรือหญ้ากุยช่ายเข็ม	-	LC
			Halodule uninervis	หญ้าชะเงาสีเขียวปลายใบแฉก, หญ้าชะเงาใบแคบหรือหญ้ากุยช่ายทะเล	-	LC
			Enhalus acoroides	หญ้าคาทะเล	-	LC
			Thalassia hemprichii	หญ้าเต่า หรือหญ้าชะเงาเต่า	-	LC
			Cymodocea rotundata	หญ้าชะเงาปลายใบมน	-	LC
			Cymodocea serrulata	หญ้าชะเงาใบเลื่อย	-	LC
			Halophila ovalis	หญ้าเงา, หญ้าใบมะกรูด หรือหญ้าอำพัน	-	LC
อ่าวโล๊ะปาไล เกาะยาวใหญ่	๖๐	สมบูรณ์ดี	*Enhalus acoroides*	หญ้าคาทะเล	-	LC
			Thalassia hemprichii	หญ้าเต่า หรือหญ้าชะเงาเต่า	-	LC
			Cymodocea rotundata	หญ้าชะเงาปลายใบมน	-	LC
			Cymodocea serrulata	หญ้าชะเงาใบเลื่อย	-	LC
			Halophila ovalis	หญ้าเงา, หญ้าใบมะกรูด หรือ	-	LC

พื้นที่	การปกคลุมพื้นที่ (ร้อยละ)	สถานภาพของหญ้าทะเล	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	การปกคลุมพื้นที่ (ร้อยละ)	สภาพตาม IUCN
				หญ้าอำพัน		
แหลมหาด เกาะยาวใหญ่	๖๐	สมบูรณ์ดี	*Halodule uninervis*	หญ้าชะเงาสีเขียวปลายใบแฉก , หญ้าชะเงาใบแคบหรือหญ้ากุยช่ายทะเล	-	LC
			Thalassia hemprichii	หญ้าเต่า หรือหญ้าชะเงาเต่า	-	LC
			Cymodocea rotundata	หญ้าชะเงาปลายใบมน	-	LC
			Cymodocea serrulata	หญ้าชะเงาใบเลื่อย	-	LC
			Halophila ovalis	หญ้าเงา, หญ้าใบมะกรูด หรือหญ้าอำพัน	-	LC

ที่มา: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (๒๕๕๘) และสถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเล และป่าชายเลน (๒๕๕๗)
หมายเหตุ: สถานภาพตาม IUCN
Least Concerned (LC) = กลุ่มที่เป็นกังวลน้อยที่สุด

๓. ด้านคุณภาพน้ำ

การดำเนินการศึกษาสถานคุณภาพน้ำทะเลของพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา ได้ทำการสำรวจและรวบรวมข้อมูลคุณภาพน้ำ จำนวน ๖ สถานี ซึ่งกระจายครอบคลุมและเป็นตัวแทนในการศึกษาคุณภาพน้ำของพื้นที่ชุ่มน้ำดัง**รูปที่ ๗** การตรวจวิเคราะห์ได้ดำเนินการทั้งในภาคสนามพร้อมทั้งเก็บตัวอย่างน้ำส่งวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ สำหรับผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำได้ผลดังแสดงใน**ตารางที่ ๘** เนื่องจากสภาพพื้นที่บริเวณสถานีที่ศึกษาคุณภาพน้ำมีลักษณะล้อมรอบด้วยชุมชนที่อยู่อาศัย และเป็นแหล่งท่องเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ดังนั้นคุณภาพน้ำที่ได้จึงนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล ประเภทที่ ๓ (เพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) / ประเภทที่ ๖ (สำหรับเขตชุมชน) ตามประกาศของตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๙ ผลการศึกษามีรายละเอียด ดังนี้ คุณภาพน้ำมีสภาพเป็นกรดอ่อน-กลาง โดยมีค่า pH ระหว่าง ๖.๙-๗.๔ (ค่าเฉลี่ย ๗.๑±๐.๐๘) จากค่าเฉลี่ยสภาพน้ำมี pH ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (ค่ามาตรฐานกำหนดให้มีค่า pH ระหว่าง ๗-๘.๕) สำหรับปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ (DO, mg/l) มีค่าค่อนข้างสูง โดยมีค่าระหว่าง ๔.๒-๖.๘ mg/l (ค่าเฉลี่ย ๕.๗±๐.๔๔ mg/l) ซึ่งมีค่าผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (ค่ามาตรฐานกำหนดให้มีค่า DO≥๔.๐ mg/l) ระดับความเค็มของน้ำในพื้นที่ชุ่มน้ำมีสภาพเป็นน้ำกร่อย ระดับความเค็มมีความผันแปรสูงโดยมีค่าระหว่าง ๓.๑-๑๗.๙ ppt (ค่าเฉลี่ย ๑๐.๗±๒.๖๗ ppt) ส่วนปริมาณของแข็งแขวนลอยในน้ำ (suspended solid, mg/l) มีค่าต่ำ โดยมีค่าระหว่าง ๘-๓๐ mg/l (ค่าเฉลี่ย ๑๖.๒±๓.๓ mg/l) ในขณะที่ปริมาณของแข็งละลายน้ำโดยรวม (Total Dissolved Solid, mg/l) เจือปนในน้ำสูงมีค่าอยู่ระหว่าง ๔,๗๑๙--๒๒,๙๔๐ mg/l (ค่าเฉลี่ย ๑๔,๑๘๙±๓,๓๕๔ mg/l) ประกอบกับน้ำมีความขุ่นค่อนข้างสูง ทำให้ความโปร่งแสงของน้ำมีค่าค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าระหว่าง ๐.๒-๑.๒ เมตร (ค่าเฉลี่ย ๐.๘ ± ๐.๑๗ เมตร) สารเคมีปนเปื้อนในน้ำ (แอมโมเนีย-ไนโตรเจน, NH_3-N และ ฟอสเฟต, PO_4^{3-}) ในภาพรวมมีค่าค่อนข้างสูง และเกินเกณฑ์มาตรฐานกำหนด สำหรับปริมาณแบคทีเรียที่ปนเปื้อนในน้ำนั้น ปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียรวม (Total coliform bacteria) มีความผันแปรสูง โดยมีค่าระหว่าง ๙๔-๕๔,๐๐๐ MPN/๑๐๐ ml (ค่าเฉลี่ย ๑๗,๑๘๗±๘,๗๔๙ MPN/๑๐๐ ml) ในสถานีที่ ๑, ๕ และ ๖ มีค่าในระดับที่เกินเกณฑ์มาตรฐานกำหนด ในขณะที่ปริมาณแบคทีเรียที่สามารถก่อโรค (Fecal coliform bacteria) ทุกสถานีมีอยู่ในระดับต่ำและผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

รูปที่ ๗ จุดสำรวจและเก็บตัวอย่างน้ำและระบบนิเวศทางน้ำในพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

ตารางที่ ๘ คุณภาพน้ำบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา

สถานีที่	UTM	X	Y	pH	Temp. (°C)	DO (mg/l)	ความโปร่งใส (m)	ความเค็ม (ppt)	SS (mg/l)	TDS (mg/l)	การนำไฟฟ้า (ms/cm)	NH_3-N (mg/l)	PO_4^{3-} (mg/l)	NO_3^- (mg/l)	TCB (MPN/ ๑๐๐ml)	FCB (CFU/ ๑๐๐ml)
๑	๔๗P	๔๓๓๑๘๙	๙๑๗๕๗๗	๖.๙	๒๗.๓	๕.๒	๐.๔๐	๕.๐	๒๑	๖,๖๕๒	๑๐.๓	๐.๔	<๐.๑	๑.๑๖	๒๔,๐๐๐	<๑
๒	๔๗P	๔๓๖๑๑๘	๙๑๘๐๙๖	๖.๙	๒๘.๒	๔.๙	๑.๒๐	๑๕.๓	๘	๑๙,๗๒๐	๒๙.๓	๐.๓	<๐.๑	๐.๔๘	๗๙๐	<๑
๓	๔๗P	๔๓๗๗๘๓	๙๑๙๓๐๓	๗.๑	๒๙.๒	๔.๒	๑.๒๐	๑๗.๙	๑๑	๒๒,๙๔๐	๓๓.๕	nil	<๐.๑	๐.๒๒	๒๔๐	๑๒
๔	๔๗P	๔๓๙๑๕๗	๙๒๓๑๒๓	๗.๐	๓๑.๕	๖.๓	๐.๙๐	๑๖.๓	๑๔	๒๑,๘๘๐	๓๐.๖	nil	<๐.๑	๐.๒๓	๙๔	<๑
๕	๔๗P	๔๔๐๖๖๖	๙๒๗๔๒๓	๗.๔	๓๐.๓	๖.๘	๐.๒๐	๓.๑	๓๐	๔,๗๑๙	๖.๖	๐.๔	<๐.๑	๐.๕๔	๒๔,๐๐๐	<๑
๖	๔๗P	๔๔๖๕๘๕	๙๒๘๓๕๒	๗.๑	๒๙.๔	๖.๘	๐.๖๕	๖.๔	๑๓	๙,๒๒๐	๑๓.๒	๐.๒	<๐.๑	๐.๒๒	๕๔,๐๐๐	<๑
		average		๗.๑	๒๙.๓	๕.๗	๐.๘	๑๐.๗	๑๖.๒	๑๔,๑๘๙	๒๑	๐.๒	๐.๑	๐.๕	๑๗,๑๘๗	๓
		maximum		๗.๔	๓๑.๕	๖.๘	๑.๒	๑๗.๙	๓๐	๒๒,๙๔๐	๓๔	๐.๔	๐.๑	๑.๑๖	๕๔,๐๐๐	๑๒
		minimum		๖.๙	๒๗.๓	๔.๒	๐.๒	๓.๑	๘	๔,๗๑๙	๗	๐	๐.๑	๐.๒	๙๔	๑
		SE		๐.๐๘	๐.๖๑	๐.๔๔	๐.๑๗	๒.๖๗	๓.๓	๓,๓๕๔	๕	๐.๐๗	๐	๐.๑๕	๘,๗๔๙	๒
มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล ประเภทที่ ๓ (เพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) / ประเภทที่ ๖ (สำหรับเขตชุมชน)				๗-๘.๕	เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นไม่เกิน ๑ °C /๒ °C จากสภาพธรรมชาติ	≥๔.๐	ลดลงจากสภาพธรรมชาติไม่เกิน ๑๐ % จากค่าความโปร่งใสต่ำสุด	มีค่าเปลี่ยนแปลงไม่เกิน ๑๐ % ของค่าความเค็มต่ำสุด	มีค่าเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นไม่เกินผลรวมของค่าเฉลี่ยตลอดทั้งปี	-	-	≤๐.๑/ ≤๐.๐๗	≤๐.๐๔๕	≤๐.๐๖	≤๑,๐๐๐	≤๗๐/ ≤๑๐๐

๔. ด้านเศรษฐกิจและสังคม

๑) สถานภาพโดยรวมของพื้นที่

พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา มีลักษณะเป็นอ่าวตื้นล้อมรอบด้วยป่าชายเลนต่อเนื่องเป็นผืนใหญ่ พื้นที่ประกอบด้วยส่วนที่เป็นป่าชายเลน และส่วนที่เป็นหาดเลน อ่าวพังงาประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่ประมาณ ๔๒ เกาะ เช่น เกาะเขาเต่า เกาะพระอาดเฒ่าเกาะมะพร้าว เกาะปันหยี เกาะเขาพิงกัน เป็นต้น

ในการศึกษาด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาพื้นที่ชุ่มน้ำ ครอบคลุมพื้นที่ตามขอบเขตการปกครอง ๔๙ หมู่บ้าน ๙ ตำบล ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเกาะยาว อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเมือง **(รูปที่ ๘)** รายละเอียดดังนี้

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ
๑	บ้านคลองเหีย	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว
๒	บ้านช่องหลาด	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว
๓	บ้านย่าหมี	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว
๑	บ้านท่าค่าย	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว
๒	บ้านใหญ่	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว
๓	บ้านน้ำจืด	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว
๔	บ้านท่าเขา	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว
๖	บ้านแหลมยาง	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว
๗	บ้านอันเป้า	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว
๑	บ้านกระโสม (บ้านในค่าย)	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง
๒	บ้านถ้ำ	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง
๓	บ้านกระโสม	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง
๔	บ้านพรุใหญ่	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง
๕	บ้านเขาเปาะ	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง
๗	บ้านบางหมัก	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง
๘	บ้านจีน	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง
๑	บ้านฝ่ายนา	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๒	บ้านควน	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๓	บ้านกะไหล	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๔	บ้านพรุกก(ตก)	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๕	บ้านเหนือ	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๖	บ้านบางนุ	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๗	บ้านเชียงใหม่	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๘	บ้านสามช่องใต้	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๙	บ้านสามช่องเหนือ	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๑๐	บ้านป่ายาง	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๑๑	บ้านเกาะกลาง	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๑๒	บ้านพรุกก	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๑	บ้านคลองเคียน	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ
๒	บ้านหินร่ม	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง
๓	บ้านเจ้าขรัว	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง
๔	บ้านย่านสะบ้า	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง
๕	บ้านติเต๊ะ	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง
๖	บ้านคลองใส	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง
๗	บ้านหาดทรายเปลือกหอย	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง
๘	บ้านอ่าวมะขาม	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง
๑	บ้านชีน้อย	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
๒	บ้านบางทราย	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
๔	บ้านขุมมุด	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
๕	บ้านเชือกน้ำ	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
๘	บ้านลำวะนอก	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
๗	บ้านลำวะใน(ทุ่งขี้เหล็ก)	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง
๑	บ้านท่าด่าน	เกาะปันหยี	เมืองพังงา
๒	บ้านเกาะปันหยี	เกาะปันหยี	เมืองพังงา
๓	บ้านเกาะไม้ไผ่	เกาะปันหยี	เมืองพังงา
๔	บ้านเกาะหมากน้อย	เกาะปันหยี	เมืองพังงา
๓	บ้านบางญวน	ตากแดด	เมืองพังงา
๔	บ้านในหงบควนคา	ตากแดด	เมืองพังงา
๔	บ้านหัวช้าง	ถ้ำน้ำผุด	เมืองพังงา

๒) สถานภาพทางสังคม

สภาพสังคมของชุมชนโดยรอบพื้นที่ศึกษาประชากรส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทยและจีน มีคนต่างด้าวสัญชาติพม่าและมอญที่เดินทางมาทำงานเป็นผู้ใช้แรงงานส่วนหนึ่ง สำหรับชนกลุ่มน้อยในจังหวัดพังงาคือชาวไทยใหม่ (ชาวเลหรือชาวน้ำ) ซึ่งอาศัยอยู่กระจัดกระจายตามชายฝั่งทะเลและเกาะในอ่าวพังงา ลักษณะทางสังคมส่วนใหญ่เป็นสังคมปิด วิถีชีวิตยังใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทำประมงและมีการพึ่งพาอาศัยกันในชุมชน มีความผูกพันสอดคล้องระหว่างมนุษย์กับทรัพยากรธรรมชาติ วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนมีความรักสันติสงบและเรียบง่าย สามารถถ่ายทอดเห็นได้จากการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวชุมชน โดยนำมาผสมผสานกับศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์มาเป็นจุดขายในการท่องเที่ยว ซึ่งผ่านกิจกรรมของชุมชนที่นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้และมีส่วนร่วมได้

ประชากรจังหวัดพังงา ประชากรในจังหวัดพังงานับถือศาสนาพุทธประมาณร้อยละ ๗๗.๔ ศาสนาอิสลามประมาณร้อยละ ๒๒.๖ และศาสนาคริสต์ร้อยละ ๐.๐๑ มีศาสนสถาน ได้แก่ วัด มัสยิด และโบสถ์ รวมทั้งประเพณีของศาสนาอิสลามที่สืบทอดต่อกันมา ส่วนชาวพุทธมีการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามแบบชาวพุทธ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีจากการได้บริการสาธารณะต่าง ๆ ได้แก่ ไฟฟ้า (ที่มีใช้เกือบทุกครัวเรือน) โทรศัพท์และไปรษณีย์โทรเลข แหล่งน้ำ มีประปาหมู่บ้าน ฝ่ายน้ำล้น บ่อน้ำตื้น ลำน้ำ, ลำห้วย เป็นต้น และการบริการอื่นๆ โรงเรียนประถม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นต้น การบริการทางสังคมด้านบริการสาธารณสุข ได้แก่ โรงพยาบาลของรัฐ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ร้านขายยาแผนปัจจุบันมีให้บริการอย่างทั่วถึง และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนมีสถานีตำรวจภูธรดูแลกระจายอยู่ในชุมชน

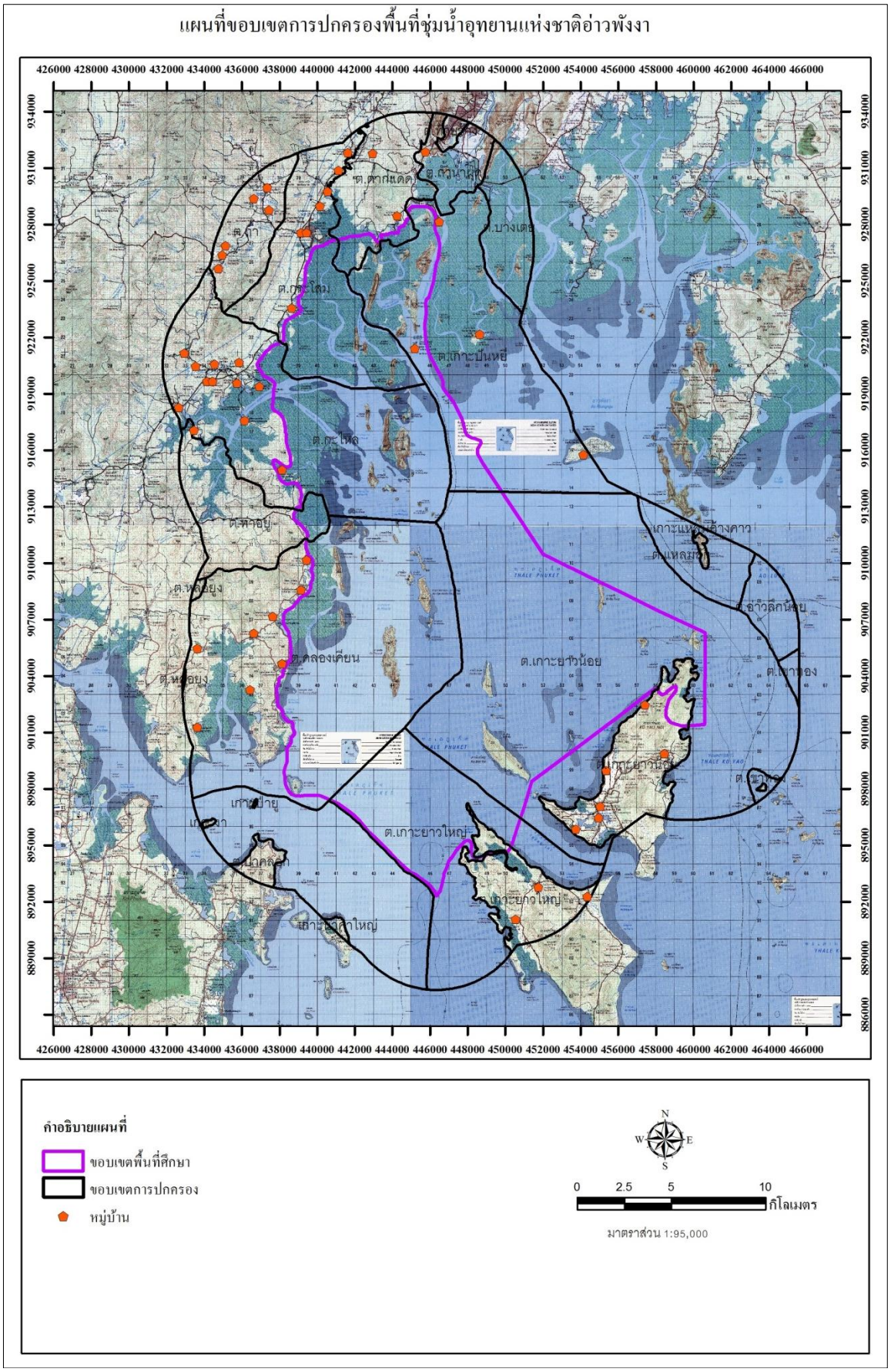

รูปที่ ๘ ขอบเขตการปกครองและหมู่บ้านโดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

(๑) ประวัติความเป็นมา

ประวัติความเป็นมา เรื่องเล่าจากการบอกเล่า และหลักฐานทางประวิติศาสตร์ที่สำคัญของชุมชนโดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงาดังนี้

อำเภอ	ตำบล	ความเป็นมา
ตะกั่วทุ่ง	กระโสม	สมัยสงครามเก้าทัพพม่าได้ยกทัพมาตีเมืองถลาง ชาวบ้านได้ถอยกระจัดกระจายมาตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณที่ตั้งตำบลปัจจุบัน จนได้ชื่อว่า "บ้านชาวหลาง" และได้ขยายอาณาเขตพื้นที่ออกไปเรื่อย ๆ และได้สร้างวัดขึ้นมาชื่อว่า "วัดมาตุคุนาราม" ในปัจจุบัน มีเจ้าเมืองครองเมืองตะกั่วทุ่ง มีลูกสาวชื่อ "โสม" ซึ่งมีเชื้อสายมุสลิม จึงได้ตั้งชื่อตำบลนี้ว่า "กะโสม" ซึ่งหมายถึง (พี่ผู้มีอาวุโสที่เป็นหญิง" และต่อมาเรียกเปลี่ยนเป็น "กระโสม" จนถึงปัจจุบันนี้
ตะกั่วทุ่ง	กะไหล	ตำบลกะไหล เป็นชื่อที่ใช้เรียกตามชื่อของผู้ที่มาตั้งถิ่นฐานในบริเวณนี้เป็นคนแรก จากการบอกเล่าตำบลกะไหลมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติและศาสนา โดยมีทั้งชาวไทยเชื้อสายจีน ชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม อาศัยอยู่ร่วมกันโดยไม่พบความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติและศาสนา ผู้ที่มาอาศัยอยู่เป็นคนแรกเป็นชาวไทยมุสลิมที่มีชื่อว่า “ไล้” และผู้ที่เดินทางไปมาหาสู่หรือเดินทางผ่านในสมัยนั้นเรียกกันว่า “กะไล้” คำว่า “กะ” หมายถึงพี่สาวที่ชาวมุสลิมเรียกกัน ต่อมาก็เรียกเพี้ยนมาเรื่อยๆ จนเป็นกะไหลในปัจจุบัน การมาตั้งถิ่นฐานบริเวณนี้ สันนิษฐานว่า เนื่องจากภูมิประเทศที่เป็นที่ราบสูงอยู่ติดชายฝั่งอ่าวพังงา มีแม่น้ำลำคลองไหลผ่าน และมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งบนบกและในทะเล เหมาะต่อการดำรงชีพ
ตะกั่วทุ่ง	คลองเคียน	ประวัติการก่อตั้งชุมชน เมื่อประมาณ ๑๕๐ ปี ที่ผ่านมา ซึ่งผู้ที่มาตั้งรกรากในสมัยแรก ๆ อพยพมาจาก จ.ปัตตานี สตูล นราธิวาส ในเขตพื้นที่คลองเคียน ในสมัยก่อนมีต้นตะเคียนขึ้นหนาแน่น และมีลำคลองไหลผ่านเนินเขาลงสู่ทะเล จึงเป็นที่มาของชื่อเรียกของชุมชนแห่งนี้ตำบลคลองเคียน
ตะกั่วทุ่ง	ถ้ำ	ตำบลถ้ำ เรียกตามบ้านถ้ำซึ่งเป็นที่ตั้งตำบล มีวัดและภูเขาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัด เดิมการแบ่งตำบลใช้แบ่งตามทิศคือทิศเหนือเป็นที่ตั้งตำบลถ้ำ ประกอบด้วย บ้านบางทราย บ้านขุมมุด บ้านชีน้อย และได้ขยายเขตหมู่บ้านออกไปเรื่อย ๆ จนปัจจุบันมี ๙ หมู่บ้าน
เมือง	ถ้ำน้ำผุด	พื้นที่ตำบลถ้ำน้ำผุดมีถ้ำที่มีจุดกำเนิดน้ำ หรือตาน้ำผุดขึ้น ในอดีตใช้สถานที่แห่งนี้ประกอบพิธีกรรมตักน้ำ เพื่อเสกน้ำพุทธมนต์ศักดิ์สิทธิ์ทูลเกล้า เนื่องในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาครบ ๖ รอบ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ ปัจจุบันถ้ำน้ำผุดนี้อยู่ในพื้นที่หมู่ ๓ ของตำบลและกลายเป็นชื่อเรียกว่า ตำบลถ้ำน้ำผุดมาจนปัจจุบัน
เมือง	เกาะปันหยี	คำว่า "ปันหยี" แปลว่า "ธง" มาจากภาษาอินโดนีเซีย ในอดีตมีครอบครัวชาวชวา หรือชาวอินโดนีเซีย ๓ ครอบครัว หนึ่งในนั้น มี "โต๊ะนาบู" เป็นผู้นำการอพยพออกมาหาที่ทำกินใหม่ ตกลงกันว่าหากใครพบที่ทำกินที่อุดมสมบูรณ์ ให้ปักธงไว้
เกาะยาว	เกาะยาวน้อย	ประชาชนที่อยู่อาศัยอยู่บนเกาะยาวน้อย เล่าสืบมาว่าเป็นผู้ที่อพยพมาจากเมืองตรัง ซึ่งส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๙๙
เกาะยาว	เกาะยาวใหญ่	มีประชากรอพยพมาตั้งถิ่นฐานกว่า ๑๐๐ ปีมาแล้ว โดยอพยพมาจากตำบลเกาะยาวน้อย และจากจังหวัดสตูล จังหวัดตรัง อพยพมาทางทะเล มาตั้งถิ่นฐานประกอบอาชีพประมง ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลเกาะยาวใหญ่เป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามประมาณ ๙๐% และภายหลังจากที่มาตั้งถิ่นฐาน ก็บุกเบิกแผ้วถางที่ปลูกยางพารา และทำนาเป็นบางส่วน

(๒) ประชากร

จากสถิติข้อมูลประชากร ปี ๒๕๕๙ ประชากรโดยรวมรายตำบล มีจำนวน ๓๘,๑๔๘ คน จำแนกเป็นชาย ๑๗,๘๑๖ คน และหญิง ๑๗,๖๐๔ คน มีจำนวนครัวเรือน ๑๓,๗๙๘ ครัวเรือน จำแนกเป็นประชากรอำเภอตะกั่วทุ่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๘๓ อำเภอเมือง ร้อยละ ๓๐.๗๘ และอำเภอเกาะยาว ร้อยละ ๑๘.๓๙ ตามลำดับ ประชากรและครัวเรือน จำแนกรายตำบลดังนี้

พื้นที่ศึกษา		ประชากร ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ (คน)			จำนวน	สัดส่วน (ร้อยละ)	
ตำบล	อำเภอ	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน	ประชากร	ครัวเรือน
กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๒,๒๒๖	๒,๑๐๑	๔,๓๒๗	๑,๔๕๙		
กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๓,๐๒๒	๓,๐๖๖	๖,๐๘๘	๒,๐๔๑		
คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๒,๗๐๖	๒,๕๒๖	๕,๒๓๒	๑,๔๑๒		
ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	๑,๘๙๒	๑,๘๕๒	๓,๗๔๔	๑,๓๑๑	๕๐.๘๓	๔๕.๑๐
ถ้ำน้ำผุด	เมืองพังงา	๒,๑๒๙	๒,๒๗๒	๔,๔๐๑	๒,๒๐๘		
ตากแดด	เมืองพังงา	๑,๕๓๗	๑,๕๓๔	๓,๐๗๑	๑,๔๕๐		
เกาะปันหยี	เมืองพังงา	๒,๑๑๒	๒,๑๕๙	๔,๒๗๑	๑,๑๘๖	๓๐.๗๘	๓๕.๑๑
เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๒,๑๙๒	๒,๐๙๔	๔,๒๘๖	๑,๘๔๗		
เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๑,๓๗๑	๑,๓๕๗	๒,๗๒๘	๘๘๔	๑๘.๓๙	๑๙.๗๙
รวม		**๑๗,๘๑๖**	**๑๗,๖๐๔**	**๓๘,๑๔๘**	**๑๓,๗๙๘**	**๑๐๐**	**๑๐๐**

ที่มา: ข้อมูลประชากร ปี ๒๕๕๙ สืบค้นจาก www.dopa.go.th

จากข้อมูลประชากร ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๙) พบว่าการเปลี่ยนแปลงประชากรในภาพรวมนั้น ประชากรทุกตำบลมีการเพิ่มจากการย้ายถิ่นและโดยธรรมชาติในสัดส่วนใกล้เคียงกัน โดยอัตราเพิ่มประชากรและอัตราการย้ายถิ่นสุทธิเฉลี่ยสูงสุดที่ตำบลถ้ำน้ำผุด อำเภอเมือง มีอัตราเพิ่มประชากรเฉลี่ยร้อยละ ๑.๘๔ และอัตราการย้ายถิ่นสุทธิเฉลี่ยร้อยละ ๓.๗๕ ประชากรย้ายถิ่นเข้ามีจำนวนเพิ่มขึ้นมาโดยตลอดเนื่องจากพื้นที่มีความเหมาะสมเป็นที่ราบเชิงเขา จึงมีผู้คนย้ายถิ่นเข้ามาทำกิน แต่งงานขยายครอบครัวมาในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง รายละเอียดดัง**ตารางที่ ๙**

ตารางที่ ๙ อัตราเพิ่มประชากรเฉลี่ยและอัตราการย้ายถิ่นสุทธิเฉลี่ย ช่วงปี ๒๕๕๔-๒๕๕๙

พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา		อัตราเพิ่มประชากรเฉลี่ย	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิเฉลี่ย
ตำบล	อำเภอ		
กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	-๐.๓๒	๐.๙๘
กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๐.๓๙	๑.๖๗
คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๐.๕๔	๑.๔๘
ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	๐.๑๔	๑.๑๗
ถ้ำน้ำผุด	เมืองพังงา	***๑.๘๔***	***๓.๗๕***
ตากแดด	เมืองพังงา	-๐.๒๙	๐.๙๕
เกาะปันหยี	เมืองพังงา	-๐.๑๓	๐.๘๙
เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๐.๔๕	๐.๗๒
เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	-๐.๒๖	๐.๔๕

ที่มา: คำนวณจากการข้อมูลประชากรปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๙ สืบค้นข้อมูลจาก www.dopa.go.th

สำหรับประชากรพื้นที่ศึกษารายหมู่บ้านที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำ มีประชากรรวมทั้งสิ้น ๒๐,๖๗๑ คน เป็นชาย ๑๐,๕๕๒ คน หญิง ๑๐,๖๑๖ คน มีจำนวนครัวเรือน ๕,๙๘๑ ครัวเรือน หรือคิดเป็นประชากรพื้นที่ศึกษาร้อยละ ๕๔.๑๙ และครัวเรือน ร้อยละ ๔๓.๓๕ ของประชากรโดยรวม จำแนกดังนี้

พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา				ประชากร (คน)			จำนวน
หมู่	หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ	รวม	ชาย	หญิง	ครัวเรือน
๑	บ้านกระโสม (บ้านในค่าย)	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๒๐๐	๑๐๕	๙๕	๘๒
๕	บ้านเขาเปาะ	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๘๔๘	๔๑๖	๔๓๒	๒๒๖
๘	บ้านจีน	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๓๖๑	๑๗๒	๑๘๙	๑๒๐
๒	บ้านถ้ำ	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๔๕๓	๒๓๑	๒๒๒	๑๓๓
๗	บ้านบางหมัก	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๒๕๙	๑๒๘	๑๓๑	๖๕
๔	บ้านพรุใหญ่	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๒๖๔	๑๑๘	๑๔๖	๙๖
๓	บ้านกะไหล	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๒๔๘	๑๒๐	๑๒๘	๘๑
๑๑	บ้านเกาะกลาง	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๒๕๘	๑๓๔	๑๒๔	๕๙
๒	บ้านควน	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๖๒๑	๒๙๘	๓๒๓	๑๖๘
๗	บ้านเชียงใหม่	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๔๐๓	๑๙๙	๒๐๔	๑๖๒
๖	บ้านบางนุ	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๓๕๑	๑๗๕	๑๗๖	๑๑๓
๑๐	บ้านป่ายาง	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๕๕๒	๒๖๘	๒๘๔	๑๔๐
๑	บ้านฝ่ายนา	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๒๓๓	๑๑๗	๑๑๖	๖๓
๑๒	บ้านพรุกก	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๒๗๙	๑๓๘	๑๔๑	๙๕
๔	บ้านพรุกก(ตก)	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๑๙๒	๑๐๑	๙๑	๖๐
๘	บ้านสามช่องใต้	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๒๘๐	๑๓๘	๑๔๒	๖๓
๙	บ้านสามช่องเหนือ	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๓๑๖	๑๕๙	๑๕๗	๙๘
๕	บ้านเหนือ	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง	๒๐๒	๙๑	๑๑๑	๗๘
๑	บ้านคลองเคียน	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๙๐๕	๔๕๖	๔๔๙	๒๑๖
๖	บ้านคลองใส	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๒๙๔	๑๔๗	๑๔๗	๘๖
๓	บ้านเจ้าขรัว	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๓๖๓	๑๘๖	๑๗๔	๘๘
๕	บ้านติเต๊ะ	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๔๘๕	๒๕๔	๒๓๑	๑๓๕
๔	บ้านย่านสะบ้า	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๔๒๘	๒๒๖	๒๐๒	๑๐๖
๗	บ้านหาดทรายเปลือกหอย	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๒๘๔	๑๔๘	๑๓๖	๗๔
๒	บ้านหินร่ม	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๗๕๓	๓๘๒	๓๗๑	๑๘๔
๘	บ้านอ่าวมะขาม	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๓๙๓	๑๘๘	๒๐๕	๘๘
๔	บ้านขุมมุด	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	๒๔๔	๑๒๗	๑๑๗	๗๕
๑	บ้านชีน้อย	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	๓๓๒	๑๕๗	๑๗๕	๑๐๖
๕	บ้านเชือกน้ำ	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	๑๙๐	๙๕	๙๕	๕๗
๒	บ้านบางทราย	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	๓๒๒	๑๖๓	๑๕๙	๙๓
๘	บ้านลำวะนอก	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	๖๒๕	๒๙๗	๓๒๘	๑๖๙
๗	บ้านลำวะใน (ทุ่งขี้เหล็ก)	ถ้ำ	ตะกั่วทุ่ง	๔๐๙	๒๐๖	๒๐๓	๑๒๒
๔	บ้านหัวช้าง	ถ้ำน้ำผุด	เมืองพังงา	๔๑๓	๒๐๓	๒๑๐	๑๔๘
๔	บ้านในหงบควนคา	ตากแดด	เมืองพังงา	๔๐๔	๒๐๔	๒๐๐	๑๐๔
๓	บ้านบางญวน	ตากแดด	เมืองพังงา	๕๑๙	๒๖๖	๒๕๓	๑๗๖
๒	บ้านเกาะปันหยี	เกาะปันหยี	เมืองพังงา	๑๒๑๑	๖๑๔	๕๙๗	๒๗๗

พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา				ประชากร (คน)			จำนวน
หมู่	หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ	รวม	ชาย	หญิง	ครัวเรือน
๓	บ้านเกาะไม้ไผ่	เกาะปันหยี	เมืองพังงา	๔๘๘	๒๔๘	๒๔๐	๑๔๕
๔	บ้านเกาะหมากน้อย	เกาะปันหยี	เมืองพังงา	๑๐๔๐	๕๐๙	๕๓๑	๒๙๑
๑	บ้านท่าด่าน	เกาะปันหยี	เมืองพังงา	๓๙๗	๒๐๐	๑๙๗	๑๓๐
๔	บ้านท่าเขา	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๓๘๗	๒๐๔	๑๘๓	๑๑๕
๑	บ้านท่าค่าย	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๑๘๘	๑๐๐	๘๘	๕๖
๓	บ้านน้ำจืด	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๖๔๖	๓๓๔	๓๑๒	๑๙๒
๒	บ้านบ้านใหญ่	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๓๖๙	๑๘๒	๑๘๗	๑๑๔
๖	บ้านแหลมยาง	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๕๗๒	๒๗๗	๒๙๕	๑๔๙
๗	บ้านอันเป้า	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๑๔๔	๑๖๖	๑๗๘	๑๔๔
๑	บ้านคลองเหีย	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๔๗๑	๒๔๔	๒๒๗	๑๒๐
๒	บ้านช่องหลาด	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๑๐๔๓	๔๙๒	๕๕๑	๒๓๙
๓	บ้านย่าหมี	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๓๒	๑๖๙	๑๖๓	๘๐
รวม				**๒๐,๖๗๑**	**๑๐,๕๕๒**	**๑๐,๖๑๖**	**๕,๙๘๑**
สัดส่วนประชากรและครัวเรือนรวม				**๕๔.๑๙**			**๔๓.๓๕**

ที่มา: ข้อมูลพื้นฐานหมู่บ้าน จปฐ., ปี ๒๕๕๙

๓) สถานภาพทางเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจโดยรวมพิจารณาจากข้อมูลประชากรจำแนกตามอาชีพ ปี ๒๕๕๙ พบว่า เศรษฐกิจโดยรวมของ ๙ ตำบล คือ ตำบลกระโสม ตำบลกะไหล ตำบลคลองเคียน ตำบลถ้ำ ในอำเภอตะกั่วทุ่ง ตำบลถ้ำน้ำผุด ตำบลตากแดด ตำบลเกาะปันหยี ในอำเภอเมือง และตำบลเกาะยาวน้อย ตำบลเกาะยาวใหญ่ ในอำเภอเกาะยาวนั้น ครัวเรือนส่วนใหญ่มีรายได้จากการรับจ้างและอาชีพการเกษตร เป็นประชากรผู้ที่มีอาชีพคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๕๖ กำลังศึกษา ๒๔.๗๑ และไม่มีอาชีพ ๖.๗๓ โดยมีอาชีพรับจ้าง ถึงร้อยละ ๒๗.๘๓ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศไทย คนในท้องถิ่นจึงหันมารับจ้างเป็นอาชีพเสริม โดยเฉพาะการรับจ้างด้านการบริการการท่องเที่ยว รองลงมา เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๙๔ (ทำสวนยาง/ปาล์มร้อยละ ๑๗.๘๙ และประมงร้อยละ ๕) ค้าขาย ร้อยละ ๗.๒๔ ที่เหลือประกอบอาชีพต่าง ๆ ดังนี้

การประกอบอาชีพ	สัดส่วนการประกอบอาชีพ (ร้อยละ)
<u>มีอาชีพ</u>	
เกษตรกรรม - ทำนา	๐.๐๒
เกษตรกรรม - ทำไร่	-
เกษตรกรรม - ทำสวน	๑๗.๘๙
เกษตรกรรม - ประมง	๕.๐๐
เกษตรกรรม - ปศุสัตว์	๐.๐๓
รับราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	๓.๐๑
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๐.๑๗
พนักงานบริษัท	๐.๔๑
รับจ้างทั่วไป	๒๗.๘๓
ค้าขาย	๗.๒๔
ธุรกิจส่วนตัว	๒.๑๑

การประกอบอาชีพ	สัดส่วนการประกอบอาชีพ (ร้อยละ)
อาชีพอื่น (นอกเหนือที่กล่าวแล้ว)	๔.๘๕
กำลังศึกษา	๒๔.๗๑
ไม่มีอาชีพ	๖.๗๓
รวม	**๑๐๐.๐๐**

ที่มา: ข้อมูล จปฐ., ปี ๒๕๕๙ กระทรวงมหาดไทย

(๑) การประกอบอาชีพ

สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประชากรขึ้นอยู่กับภาคการเกษตร จำแนกได้ดังนี้

อำเภอเมือง ประชาชนประกอบอาชีพหลัก ทำสวนยางพารา สวนผลไม้ การทำประมง อาชีพเสริม ค้าขาย และธุรกิจการท่องเที่ยว ผลผลิตการเกษตรที่สำคัญ ยางพารา ผลไม้ และปาล์มน้ำมัน มีแหล่งน้ำที่สำคัญ คือ คลองพังงา และคลองหลา ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ คือ ป่าไม้และแร่ดีบุก/ภูเขาหิน/ทราย

อำเภอตะกั่วทุ่ง ประชาชนประกอบอาชีพหลัก คือ เกษตรกรรม เลี้ยงสัตว์ และประมง อาชีพเสริม คือ ผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร รับจ้าง ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา มะพร้าว ทุเรียน และปาล์มน้ำมัน มีแหล่งน้ำที่สำคัญ คือ คลองถ้ำ คลองกระโสม คอลงบ้านวังปลา-หล่อยูง

อำเภอเกาะยาว ประชาชนประกอบอาชีพหลัก คือ เกษตรกรรม ประมง อาชีพเสริม คือ รับจ้าง การท่องเที่ยว และปศุสัตว์ ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา มะพร้าว และมะม่วงหิมพานต์

ปัจจุบันชุมชนที่อาศัยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำได้พึ่งพาอาศัยทรัพยากรธรรมชาติโดยรอบ เพื่อการดำรงชีวิต เป็นแหล่งอาหาร แหล่งประมงพื้นบ้าน แหล่งท่องเที่ยวด้านการเกษตร การประกอบอาชีพต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพที่ชุมชนตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ จำแนกดังนี้

อำเภอ	ตำบล	การใช้ประโยชน์พื้นที่	การประกอบอาชีพ
ตะกั่วทุ่ง	กระโสม	เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำไหลผ่าน ส่วนหนึ่งอยู่ใกล้ชายฝั่งทะเล	อาชีพหลัก ทำสวน/ทำไร่, ประมงชายฝั่ง อาชีพเสริม รับจ้าง,ค้าขาย
	กะไหล		อาชีพหลัก เกษตรกรรม ทำสวนยางพารา และสวนผลไม้ อาชีพเสริม ทำประมง
	คลองเคียน	ภูเขาสลับซับซ้อน และที่ราบตามชายฝั่งทะเล ตลอดแนวทางทิศตะวันตกของอ่าวพังงา สภาพภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมเมืองร้อนมีฝนตกชุกตลอดปี ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม	อาชีพหลัก ทำประมงชายฝั่งและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อาชีพเสริม ทำสวนยางพารา,สวนผลไม้, แปรรูปอาหารทะเล,หัตถกรรม
ตะกั่วทุ่ง	ถ้ำ	สภาพพื้นที่ ทางตอนเหนือของตำบลเป็นภูเขาตลอดมาจดทางใต้ของตำบลด้านตะวันออกเป็นที่ราบและที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำไหลผ่าน มีฝนตกชุกตลอดปี	อาชีพหลัก ทำสวน/ทำสวนยางพารา, สวนผลไม้ อาชีพเสริม ค้าขาย,รับจ้าง, เลี้ยงสัตว์, ทำใบยางพาราฟอกขาว
เมือง	ถ้ำน้ำผุด	พื้นที่ส่วนมากเป็นที่ราบเชิงภูเขา	อาชีพหลัก ทำสวน ทำไร่ รับจ้าง
	ตากแดด	สภาพโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ทิศตะวันออกเป็นภูเขาสูง และติดกับป่าสงวนแห่งชาติ (ป่าชายเลน) ที่ยังคงสภาพอุดมสมบูรณ์	อาชีพหลัก ทำสวน/ทำไร่ เพาะเลี้ยงกุ้ง อาชีพเสริม รับจ้าง เลี้ยงสัตว์น้ำ
	เกาะปันหยี	พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเกาะอยู่กลางทะเล จำนวน ๓ หมู่บ้าน อีกหนึ่งหมู่บ้านอยู่ติดชายฝั่ง พื้นที	อาชีพหลัก ทำการประมง อาชีพเสริม ค้าขาย รับจ้างทั่วไป และทำ

อำเภอ	ตำบล	การใช้ประโยชน์พื้นที่	การประกอบอาชีพ
		ทั้งหมด ๑๑,๐๘๐ ไร่เศษ หรือคิดเป็น ๑๗ ตารางกิโลเมตร เป็นหมู่บ้านพัฒนาปานกลาง รายได้เฉลี่ยไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ.	การเกษตร
เกาะยาว	เกาะยาวน้อย	มีสภาพพื้นที่เป็นเกาะอยู่บริเวณอ่าวพังงา อยู่ทางทิศใต้ของ จ.พังงา ประมาณ ๔๓ กม. มีพื้นที่ประมาณ ๔๖.๔ ตร.กม. ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาทอดยาวตลอดแนวเหนือใต้ บริเวณรอบเกาะมีที่ราบชายฝั่ง หาดทรายสวยงามเหมาะแก่การท่องเที่ยว	อาชีพหลัก เกษตรกรรม ประมง อาชีพเสริม ค้าขาย รับจ้าง เลี้ยงสัตว์
	เกาะยาวใหญ่	บนเกาะยาวใหญ่ อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา โดยแบ่งพื้นที่เกาะออกเป็น ๒ ตำบล คือ ตำบลเกาะยาวใหญ่และตำบลพรุใน พื้นที่รอบตำบลส่วนใหญ่เป็นหาดทรายและป่าชายเลน	อาชีพหลัก ทำสวน ทำไร่ อาชีพเสริม ประมงน้ำตื้น

สำหรับสภาพเศรษฐกิจของชุมชนรอบพื้นที่ชุ่มน้ำ พบว่าครัวเรือนส่วนใหญ่มีอาชีพหลักทำการเกษตร ประกอบด้วย การเพาะปลูก เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรอื่นๆ เกษตรฤดูแล้ง ทำนา ทำไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๖๒ รองลงมา ประมงเล็ก/ประมงใหญ่ ร้อยละ ๑๖.๖๒ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีเพียงร้อยละ ๒.๗๕ และอุตสาหกรรมครัวเรือน ร้อยละ ๐.๐๑ การประกอบอาชีพประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำมากที่สุดแต่มีสัดส่วนไม่มากนัก ที่เหลือประกอบอาชีพอื่นๆ ดังนี้

การประกอบอาชีพ	สัดส่วนการประกอบอาชีพ (ร้อยละ)
เพาะปลูก	๑๗.๘๘
เกษตรผสมผสาน	๓.๔๓
เกษตรอินทรีย์	๔.๐๔
ทำนา	๒.๘๙
ทำไร่	๐.๔๗
เลี้ยงสัตว์	๔.๐๘
เกษตรอื่น ๆ	๕.๒๙
สวนยาง	๓๖.๗๐
สวนผัก	๑.๐๒
สวนผลไม้	๔.๘๓
ประมงเล็ก	๑๖.๕๙
ประมงใหญ่	๐.๐๒
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๒.๗๕
อุตสาหกรรมครัวเรือน	๐.๐๑

ที่มา: ข้อมูล กชช.๒ ค ปี ๒๕๕๙, กระทรวงมหาดไทย

(๒) รายได้

ปัจจุบันจังหวัดพังงามีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการท่องเที่ยวและจากการพัฒนาการท่องเที่ยว ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมามีนักลงทุนภายนอกจำนวนมากเข้าไปลงทุนธุรกิจการท่องเที่ยว โดยเข้าไปพัฒนาที่ดินเพื่อสร้างสถานที่พัก/โรงแรม ร้านอาหาร และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว ทำให้พังงาเป็นชุมชนศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลเชื่อมโยงในจังหวัดฝั่งทะเลอันดามัน มีย่านร้านค้า และธุรกิจต่าง ๆ สร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่มาอย่างต่อเนื่อง

รายได้ในพื้นที่ชุ่มน้ำ พบว่าบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา มีประชากรรวม ๒๐,๖๗๑ คน และมีจำนวนครัวเรือน ๕,๙๘๑ ครัวเรือน จากการพิจารณารายได้ครัวเรือนในตำบลถ้ำน้ำผุด อำเภอเมือง มีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ ๓๗๓,๘๘๕ บาท/ปี โดยเป็นรายได้จากอาชีพหลัก ๓๒๓,๕๑๒ บาท อาชีพรอง ๒๑,๙๗๔ บาท จากรายได้อื่นๆ ๑๒,๕๓๕ บาท และจากการปลูก เลี้ยง หาเอง ๑๕,๘๖๓ บาท โดยตำบลคลองเคียน ครัวเรือนมีรายได้ต่ำสุดเท่ากับ ๒๐๒,๐๘๙ บาท/ปี

สำหรับรายได้บุคคลเฉลี่ย พบว่า ตำบลถ้ำน้ำผุด อำเภอเมือง มีรายได้บุคคลเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๑๒๐,๓๒๙ บาท/ปี ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่มาจากอาชีพรับจ้าง ค้าขาย และทำธุรกิจ โดยตำบลกะไหล อำเภอตะกั่วทุ่ง มีรายได้บุคคลเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ ๕๐,๕๖๑ บาท/ปี ซึ่งครัวเรือนส่วนใหญ่ทำสวนยางพารา เนื่องจากราคายางตกต่ำชาวบ้านจึงหันไปทำประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจะมีรายได้สูงกว่าการทำสวนยาง รายละเอียดรายได้จำแนกรายตำบล ดังนี้

อำเภอ/ตำบล	จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)	จำนวนประชากร (คน)	แหล่งรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย(บาท/ปี)				รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)	รายได้บุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี)
			อาชีพหลัก	อาชีพรอง	รายได้อื่น	ปลูก เลี้ยง หา เอง		
<u>อำเภอตะกั่วทุ่ง</u>								
กระโสม	๘๗๐	๒๘๗๔	๑๘๗,๘๔๑	๑๓,๓๑๓	๗,๑๘๑	๓,๕๐๘	๒๑๑,๘๓๖	๖๔,๑๒๖
กะไหล	๑๑๘๐	๓๙๓๕	๒๒๗,๑๗๗	๒๖,๗๙๘	๑๐,๒๒๕	๖,๙๓๔	๒๗๑,๑๓๔	๘๑,๓๐๖
คลองเคียน	๙๗๗	๓๙๐๕	๑๕๙,๗๖๘	๒๘,๗๐๐	๗,๙๔๒	๕,๖๘๐	***๒๐๒,๐๘๙***	***๕๐,๕๖๑***
ถ้ำ	๘๑๕	๒๗๔๘	๑๖๗,๘๓๑	๓๐,๗๗๑	๑๒,๕๒๗	๗,๑๘๔	๒๑๘,๓๑๓	๖๔,๗๔๗
<u>อำเภอเมือง</u>								
ถ้ำน้ำผุด	๘๗๗	๒๗๒๕	๓๒๓,๕๑๒	๒๑,๙๗๔	๑๒,๕๓๕	๑๕,๘๖๓	***๓๗๓,๘๘๕***	***๑๒๐,๓๒๙***
ตากแดด	๖๒๕	๒๐๖๘	๑๘๖,๖๐๑	๓๑,๙๕๕	๘,๓๖๙	๘,๐๘๑	๒๓๕,๐๐๖	๗๑,๐๒๔
เกาะปันหยี	๘๔๓	๓๑๓๖	๒๒๑,๔๙๑	๓๑,๐๘๕	๑๔,๐๖๕	๘,๐๖๑	๒๗๔,๗๐๒	๗๓,๘๔๔
<u>อำเภอเกาะยาว</u>								
เกาะยาวน้อย	๙๕๙	๓๒๘๑	๑๗๕,๒๔๙	๒๕,๕๙๑	๘,๑๗๗	๘,๘๖๑	๒๑๗,๓๓๐	๗๐,๘๑๒
เกาะยาวใหญ่	๕๕๗	๒๓๕๗	๒๐๒,๖๔๓	๓๔,๖๗๓	๖,๗๒๔	๘,๗๖๓	๒๕๒,๘๐๓	๕๙,๗๔๒

ที่มา: ข้อมูล กชช ๒.ค ปี ๒๕๕๘ ,กระทรวงมหาดไทย

จากการสำรวจ พบว่า ครัวเรือนร้อยละ ๘๐ มีรายได้จากการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยมีรายได้จากการประกอบอาชีพสวนยางพารา/สวนผลไม้ ร้อยละ ๓๗ จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒๕ และประมงพื้นบ้าน/จับสัตว์น้ำ ร้อยละ ๑๕ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ(ปลา/กุ้ง/หอย) ร้อยละ ๓ โดยมีรายได้เฉลี่ยจากอาชีพประมงพื้นบ้าน/จับสัตว์น้ำเฉลี่ย ๑๖๐,๐๐๐ บาท/ปี การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ๔๐๐,๐๐๐ บาท/ปี และการท่องเที่ยว (เรือนำเที่ยว รถรับจ้าง สถานที่พัก) ๒๔๐,๐๐๐ บาท/ปี

(๓) ฐานะทางเศรษฐกิจของชุมชน

จากการพิจารณาครัวเรือนและประชาชนที่มีอาชีพและรายได้ การเก็บออม ความมั่นคงในด้านความเป็นอยู่ของประชาชนและครัวเรือน และรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนของชุมชน ของชุมชนโดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำซึ่งแสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชน พบว่า ตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วทุ่ง ผ่านเกณฑ์ทุกตัวชี้วัด โดยพบตัวชี้วัดที่ชุมชนไม่ผ่านเกณฑ์ในสัดส่วนสูง คือ เรื่องคนอายุมากกว่า ๖๐ ปี มีอาชีพและมีรายได้ และมีคนว่างงานในชุมชนที่มีคนอายุ ๑๕- ๖๐ ปีไม่มีอาชีพและไม่มีรายได้อยู่บ้างสัดส่วนไม่มากนัก โดยตัวชี้วัดด้านความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและมีบ้านสภาพคงทนถาวรไม่ผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดสัดส่วนต่ำกว่าตัวชี้วัดอื่นๆ

จาก**ตารางที่ ๑๐** พิจารณาจากการไม่ผ่านเกณฑ์ชี้วัดที่กำหนด สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของชุมชนโดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำ ด้านการเก็บออมยังมีครัวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ชี้วัด โดยตำบลกระโสมมีครัวเรือนไม่ผ่านเกณฑ์การเก็บออมสัดส่วนสูง (ร้อยละ ๑๑.๔๗) โดยครัวเรือนส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทปีตามเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของชุมชนโดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำยังมีชุมชนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ตามตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพและมีรายได้และมีสภาพความเป็นอยู่พออยู่พอกินไม่เหลือเก็บออมมากนัก

ตารางที่ ๑๐ สัดส่วนประชาชนและครัวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดที่กำหนด

ตัวชี้วัด	ตำบล								
	กระโสม	กะไหล	คลองเคียน	ช้ำ	ถ้ำน้ำผุด	ตากแดด	เกาะปันหยี	เกาะยาวน้อย	เกาะยาวใหญ่
ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและมีบ้านสภาพคงทนถาวร	๐.๒๓	-	-	-	-	๒.๑๔	๐.๑๐	๐.๑๐	-
คนอายุ ๑๕-๖๐ ปีเต็ม มีอาชีพและมีรายได้	๕.๓๑	๔.๙๖	-	๒.๕๓	๒.๔๔	๑.๘๑	๒.๕๐	๒.๕๐	๑.๖๗
คนอายุมากกว่า ๖๐ ปี มีอาชีพและมีรายได้	๑๒.๑๐	๓.๓๔	-	๒.๐๓	๕.๒๘	๑๒.๐๓	๕.๘๖	๕.๘๖	๑๙.๑๓
ครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี	-	-	-	-	-	-	๐.๕๖	๐.๕๖	๐.๓๖
ครัวเรือนที่มีการเก็บออม	๑๑.๔๙	๐.๐๘	-	-	๙.๖๐	๗.๘๓	-	-	-

ที่มา: ข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๕๙,กระทรวงมหาดไทย

จากการสำรวจพบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ เพื่อเป็นแหล่งอาหารสัตว์น้ำ (กุ้ง หอย ปู และ ปลา) แหล่งประมงพื้นบ้านและแหล่งเพาะเลี้ยงปลาในกระชัง เป็นที่ตั้งบ้านเรือน/ที่อยู่อาศัย บางพื้นที่มีความเหมาะสมในการจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน/เชิงวัฒนธรรม เช่น เกาะปันหยี และเกาะยาวน้อย เป็นต้น

ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมาบริเวณอ่าวพังงา ยังเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญและมีอย่างเพียงพอต่อความต้องการบริโภคของคนในชุมชนเหมือนในอดีต พื้นที่มีความเชื่อมโยงการใช้ประโยชน์ร่วมกันเพื่อเป็นแหล่งอาหารที่สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยมีกติกาของชุมชนในการใช้ประโยชน์ด้านการประมงและจับสัตว์น้ำอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ถึงแม้ว่าครัวเรือนส่วนใหญ่มีรายได้หลักจากการทำสวนยางพารา แต่การทำประมงพื้นบ้านหรือจับสัตว์น้ำในพื้นที่ก็ยังเป็นอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้สำคัญของครัวเรือน สถานะภาพทางเศรษฐกิจ

ของชุมชนขึ้นอยู่กับราคาผลผลิตและปริมาณสัตว์น้ำ ปัจจุบันสินค้าเกษตรราคาตกต่ำ ส่งผลให้ครัวเรือนมีรายได้ไม่มากนักมีสภาพพออยู่พอกินไม่เหลือเก็บออมมากนัก

(๔) สภาพปัญหาของชุมชน

จากการพิจารณาข้อมูล กชช ๒ ค. ปี ๒๕๕๘ สภาพปัญหาต่างๆ ของตำบลในพื้นที่ชุ่มน้ำจำแนกตามตัวชี้วัด พบว่าตำบลที่มีหมู่บ้านที่พบปัญหามากที่สุด คือ ต.กะไหล อำเภอตะกั่วทุ่ง สภาพปัญหาที่พบมากในสัดส่วนสูงจำแนกตามตัวชี้วัด ๓ ลำดับ คือ ด้านการมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน รองลงมา ด้านสุขภาพและอนามัย และด้านความรู้และการศึกษา พบมากในสัดส่วนสูงที่ตำบลตากแดด อำเภอเมือง

กล่าวได้ว่าชุมชนโดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงาพื้นที่ที่พบปัญหามากสัดส่วนต่ำสุดคือ ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง มีปัญหาเรื่องการถึงแหล่งเงินทุนของประชาชนเท่านั้น ภาพรวมชุมชนมีปัญหามาก ได้แก่ เรื่องการเรียนรู้ในชุมชน การเรียนรู้โดยชุมชน และการกีฬา สำหรับด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังพบปัญหาด้านคุณภาพดิน คุณภาพน้ำ และการจัดการสภาพสิ่งแวดล้อม รายละเอียดของตัวชี้วัดที่มีปัญหามากจำแนกตามพื้นที่ ดังนี้

ตัวชี้วัด		ตำบล								
		กระโสม	กะไหล	คลองเคียน	ถ้ำ	เจ้าไหม	ตากแดด	เกาะปันหยี	เกาะยาน้อย	เกาะยาใหญ่
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน										
๑	ถนน	-	๘.๓๓	-	-	-	๒๕	-		
๒	น้ำดื่ม	-	๘.๓๓	-	-	-	-	-		
๓	น้ำใช้	-	๘.๓๓	๑๒.๕	-	-	-	๑๔.๒๙	๑๔.๒๙	๑๔.๒๙
๔	น้ำเพื่อการเกษตร	-	-	-	-	-	-	-		
๕	การไฟฟ้า	-	๘.๓๓	-	-	-	-	-		
๖	การมีที่ดินทำกิน	-	๒๕	-	๒๕	๒๕	-	-		
๗	การติดต่อสื่อสาร	-	-	-	-	-	-	-		
ด้านการประกอบอาชีพและมีงานทำ										
๘	การมีงานทำ	-	-	๓๗.๕	-	-	-	๑๔.๒๙	๑๔.๒๙	๑๔.๒๙
๙	การทำงานในสถานประกอบการ	-	-	๒๕.๐	-	๕๐	-	-		
๑๐	ผลผลิตจากการทำนา	-	-	-	-	-	-	-		
๑๑	ผลผลิตจากการทำไร่	-	-	-	-	-	-	-		
๑๒	ผลผลิตจากการทำการเกษตรอื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-		
๑๓	การประกอบอุตสาหกรรม	-	-	-	-	-	-	-		
๑๔	การได้รับประโยชน์จากการมีสถานที่ท่องเที่ยว	-	๘.๓๓	-	-	-	-	-		๒๕
ด้านสุขภาพและอนามัย										
๑๕	ความปลอดภัยในการทำงาน	-	-	-	-	-	-	-		
๑๖	การป้องกันโรคติดต่อ	-	-	-	-	-	-	-		
๑๗	การกีฬา	-	๒๕	-	๑๐๐	๕๐	๒๕	๘๗.๗๑	๘๗.๗๑	๗๕
ด้านความรู้และการศึกษา										
๑๘	การได้รับการศึกษา	-	๒๕	๓๗.๕	-	-	๒๕	๘๕.๗๑	๘๕.๗๑	๕๐
๑๙	อัตราการเรียนต่อของประชาชน	-	-	๑๒.๕	-	-	๒๕	-		

ตัวชี้วัด		ตำบล								
		กระโสม	กะไหล	คลองเคียน	ถ้ำ	ถ้ำน้ำผุด	ตากแดด	เกาะปันหยี	เกาะยาวน้อย	เกาะยาวใหญ่
๒๐	ระดับการศึกษาของประชาชน	-	-	-	-	-	-	-		
ด้านการมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของชุมชน										
๒๑	การเรียนรู้โดยชุมชน	-	๘.๓๓	๒๕	๒๕	๗๕	๑๐๐	-		
๒๒	การได้รับการคุ้มครองทางสังคม	-	-	-	-	-	-	-		๒๕
๒๓	การมีส่วนร่วมของชุมชน	-	-	-	-	-	-	-		๒๕
๒๔	การรวมกลุ่มของประชาชน	-	-	-	-	๕๐	๕๐	-		
๒๕	การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน	๕๗.๑๔	๘.๓๓	-	๗๕	๕๐	๑๐๐	๔๒.๘๖	๔๒.๘๖	๗๕
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม										
๒๖	คุณภาพดิน	-	-	-	-	-	-	๑๔.๒๙	๑๔.๒๙	๕๐
๒๗	คุณภาพน้ำ	-	-	-	-	๕๐	๒๕	-		๒๕
๒๘	การปลูกป่าหรือไม้ยืนต้น	-	-	-	-	-	-	-		
๒๙	การใช้ประโยชน์ที่ดิน	-	-	-	-	-	-	-		๒๕
๓๐	การจัดการสภาพสิ่งแวดล้อม	-	-	-	๕๐	-	-	-		
ด้านความปลอดภัยจากภัยพิบัติและความเสี่ยงของชุมชน										
๓๑	ความปลอดภัยจากยาเสพติด	-	-	-	-	-	-	-		
๓๒	ความปลอดภัยจากภัยพิบัติ	-	-	-	-	-	-	-		
๓๓	ความปลอดภัยจากความเสี่ยงในชุมชน	-	๘.๓๓	๑๒.๕	๒๕	-	-	-		
รวมตัวชี้วัดที่มีปัญหามาก		**๑**	**๑๑**	**๗**	**๖**	**๗**	**๘**	**๖**	**๖**	**๙**

๕. ด้านการใช้ประโยชน์และการคุกคามพื้นที่ชุ่มน้ำ

๑) การใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ

ปัจจุบันพื้นที่ชุ่มน้ำ จัดเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์โดยรอบพื้นที่มีการตั้งบ้านเรือนที่อยู่อาศัยของชุมชนประมงพื้นบ้านที่อยู่มาแต่ดั้งเดิม มีแหล่งท่องเที่ยว/พักผ่อน เป็นแหล่งอาหารสัตว์น้ำที่อุดมสมบูรณ์และเป็นแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำธรรมชาติ การใช้ประโยชน์จำแนกรายพื้นที่สรุปได้ดังนี้

พื้นที่ศึกษา	การใช้ประโยชน์
ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง	ครัวเรือนใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ปลา กุ้ง หอย) ร้อยละ ๑๐ จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒๐ โดยพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นแหล่งอาหาร(จับสัตว์น้ำ)ของคนในชุมชน พบว่าช่วงระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา ปริมาณสัตว์น้ำลดลง เนื่องจากมีคนต่างถิ่นเข้ามาจับสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น ครัวเรือนร้อยละ ๗๕ มีรายได้จากพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเฉพาะเป็นแหล่งรายได้จากการท่องเที่ยวซึ่งมีแนวโน้มการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
ตำบลกะไหล อำเภอตะกั่วทุ่ง	ครัวเรือนใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ เพื่อการท่องเที่ยว ปัจจุบันพบว่า ปริมาณสัตว์น้ำลดลงไม่เพียงพอต่อความต้องการของคนในพื้นที่ พบว่า ช่วงระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา ปริมาณสัตว์น้ำลดลง เนื่องจากมีคนต่างถิ่นเข้ามาจับสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น ครัวเรือนร้อยละ ๑๐ มีรายได้จากการท่องเที่ยวซึ่งมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัญหาที่พบคือ ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ ในกฎระเบียบของการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ
ตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วทุ่ง	ครัวเรือนใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ ทำประมงพื้นบ้าน ร้อยละ ๒๐ และจากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒๕ รายได้ส่วนใหญ่มาจากพื้นที่ชุ่มน้ำ ได้แก่ การประมง การจับสัตว์น้ำ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (กุ้ง

พื้นที่ศึกษา	การใช้ประโยชน์
	หอยแมลงภู่ ปลาเก๋า ปลากะพง) การหาของป่า และการท่องเที่ยว ปัจจุบันการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อน แหล่งชมวิว/ชมธรรมชาติ แหล่งเรียนรู้และศึกษาธรรมชาติเพิ่มขึ้น

รูปที่ ๙ การใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงาเพื่อการท่องเที่ยวและการเกษตรกรรม

๒) คุณค่าการใช้ประโยชน์

พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นภูเขาหินตะกอน หินแปรสลับอยู่เป็นแนวยาว มีภูเขาหินปูนแทรกโผล่เป็นหย่อมๆ กระจายอยู่ทั่วไป สภาพธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อมทำให้เกิดเป็น โพรง ถ้ำ การยุบตัวของแผ่นดินทางทิศตะวันตก ทำให้เกิดเป็นชายฝั่งขรุขระเว้าๆ แหว่งๆ เกิดเป็นอ่าวและเกาะ ทำให้เกิดทัศนียภาพที่สวยงาม

อ่าวพังงาจัดได้ว่าเป็นพื้นที่ที่มีธรรมชาติที่สวยงาม กิจกรรมการล่องเรือเที่ยวอ่าวพังงาจึงเป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยมอย่างมาก เนื่องจากทิวทัศน์ของอ่าวพังงามีความสวยงาม ประกอบด้วยหน้าผาหินและเกาะที่มีรูปร่างแปลกตา และมีพื้นที่ป่าชายเลนผืนใหญ่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติเป็นป่าชายเลนกว้างใหญ่ที่สุดของประเทศไทย รวมทั้งยังมีเกาะน้อยใหญ่ประมาณ ๔๒ เกาะ เรียงรายอยู่บริเวณป่าชายเลน เช่น เกาะห้อง เกาะปันหยี เขาพิงกัน เขาตาปู เกาะเขาเต่า เกาะพระอาตเฒ่า เกาะโบยน้อย เกาะโบยใหญ่ เกาะรายาหริ่ง เกาะพนัก เป็นต้น

คุณค่าการใช้ประโยชน์ที่สำคัญ คือ ด้านการประมงพื้นบ้าน การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง การท่องเที่ยวและการศึกษาเรียนรู้ ประชาชนในพื้นที่ทราบว่าพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญ และพื้นที่มีแนวเขตชัดเจน ครัวเรือนโดยรอบได้รับประโยชน์หลายด้าน ได้แก่

จากสภาพพื้นที่โดยรอบที่มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทั้งบนบกและในทะเลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศ จึงมีนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปีในแต่ละปีสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง ในช่วงที่ผ่านมา พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๙ จากข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวและเงินรายได้ ของสำนักงานอุทยานแห่งชาติ พบว่า มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวจำนวนเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด โดยปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีจำนวนนักท่องเที่ยวถึง ๑,๓๗๑,๗๔๑ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๔ ที่มีเพียง ๑๗๕,๕๖๒ คน หรือคิดเป็นอัตราเพิ่มนักท่องเที่ยวเฉลี่ยร้อยละ ๘๔.๕๑ มีรายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมเข้าอุทยานแห่งชาติในปี ๒๕๕๙ ถึง ๓๘๒,๓๘๕,๖๕๐ บาท คิดเป็นอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ ๑๒๗.๑๗ จะเห็นได้ว่าในช่วง ๕ ปี พื้นที่อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงามีการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวอย่างมาก

กล่าวได้ว่า พื้นที่อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงามีคุณค่าด้านสุนทรียภาพและการท่องเที่ยว การเดินทางท่องเที่ยวส่งผลให้เกิดรายได้ให้กับคนท้องถิ่นจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้กับชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมเข้าอุทยานแห่งชาติ ช่วงปี ๒๕๕๔-๒๕๕๙ มีดังนี้

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	อัตราเพิ่มของนักท่องเที่ยว (ร้อยละ)	รายได้ (บาท)	อัตราเพิ่มของรายได้ (ร้อยละ)
๒๕๕๔	๑๗๕,๕๖๒		๒๒,๘๐๖,๔๖๖	
๒๕๕๕	๒๒๕,๗๐๙	๒๘.๕๖	๒๙,๕๒๕,๖๑๐	๒๙.๔๖
๒๕๕๖	๒๑๗,๔๖๖	-๓.๖๕	๓๓,๗๗๐,๕๒๓	๑๔.๓๘
๒๕๕๗	๒๒๓,๓๐๙	๒.๖๙	๓๕,๑๓๒,๕๒๕	๔.๐๓
๒๕๕๘	๒๙๖,๙๒๓	๓๒.๙๗	๖๒,๗๕๔,๔๓๔	๗๘.๖๒
๒๕๕๙	๑,๓๗๑,๗๔๑	๓๖๑.๙๙	๓๘๒,๓๘๕,๖๕๐	๕๐๙.๓๔
อัตราเพิ่มเฉลี่ย		**๘๔.๕๑**		**๑๒๗.๑๗**

ที่มา : คำนวณจากข้อมูลสถิติการท่องเที่ยว กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สืบค้นที่ http://portal.dnp.go.th/Content/nationalpark?contentId=๓๗๑๙

ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมาพบว่าการคุกคามลดลง ปัจจุบันกิจกรรมการใช้ประโยชน์ด้านต่างๆ ไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ชุ่มน้ำทำให้ระบบนิเวศป่าชายเลนมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นคุณค่าการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ชุ่มน้ำอ่าวพังงา จึงจัดได้ว่าเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านสุนทรียภาพ/การท่องเที่ยว และการศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติ มีศักยภาพเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศ โดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำ ดังนี้

อำเภอ	ตำบล	สถานที่ท่องเที่ยว
ตะกั่วทุ่ง	กระโสม	๑) อุทยานการศึกษาวัดสุวรรณคูหา ๒) น้ำตกรามัญ
	กะไหล	๑) เขาตาปู เขาพิงกัน เขาพานอินทร์ ๒) พิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งไทย, ไอร์แลนด์ซาฟารี ๓) วัดเชียงใหม่มีศาลาการเปรียญที่มีอายุกว่าสองร้อยปี และถ้วยชามโบราณของฮอนแลนด์เมื่อครั้งที่เข้ามาติดต่อค้าขายกับไทยในสมัยก่อน ๔) ท่องเที่ยวชมป่าชายเลน ๕) ท่องเที่ยวเขาพิงกัน ชมทิวทัศน์ของทะเลและภูเขา ในเส้นทางไปยังเขาพิงกัน ๖) เขาพานอินทร์ มีความสมบูรณ์ด้วยพันธุ์ไม้นาๆชนิด เช่น ดอกบัวผุด โดยชาวบ้านในตำบลกะไหลเชื่อกันว่าดอกบัวผุดนั้นเป็นยาสมุนไพรที่สามารถรักษาโรคเบาหวาน ความดันโลหิต โรคหัวใจ
	คลองเคียน	๑) สะพานท่าเทียบเรือบ้านคลองเคียน ๒) เกาะห้องมีลักษณะคล้ายกับเกาะห้อง แต่จะแตกต่างกันตรงที่เกาะห้องมีเพิงหน้าผาหินที่โดดเด่นกว่า ๓) เกาะพนักเป็นเกาะหินปูนขนาดใหญ่ ปกคลุมด้วยพันธุ์ไม้นานาพันธุ์ บริเวณรอบ ๆ เกาะจะมีหาดทรายขาวสะอาดสลับกับเพิงหินที่ถูกน้ำกัดเซาะเป็นโพรง บางแห่งเป็นถ้ำไปทะลุด้านใน สามารถพายเรือแคนู เข้าชมความสวยงามได้เวลาน้ำลด ๔) เกาะละวะเป็นเกาะขนาดเล็ก มีเนื้อที่ ประมาณ ๑๐๐ ไร่ แต่เป็นเกาะที่มีหาดทรายขาวสะอาด เป็นธรรมชาติ สวยงามมาก อีกทั้งยังปกคลุมด้วยป่าไม้ที่มีสภาพที่ยังสมบูรณ์
ตะกั่วทุ่ง	ถ้ำ	วัดลำธารเป็นวัดที่ตั้งอยู่ในตำบลที่เก่าแก่มานาน เป็นศูนย์รวมจิตใจของราษฎรในตำบลถ้ำ และหมู่บ้านใกล้เคียง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘ ตำบลถ้ำ
เมือง	ถ้ำน้ำผุด	โบราณสถาน ถ้ำสำ วัดสราภิมุข (วัดสระ) และถ้ำน้ำผุด (ศาลเจ้าปู่นทำวก๋ง)
	ตากแดด	๑) ถ้ำลอด เป็นถ้ำน้ำลอด อยู่ในอ่าวพังงา เพดานถ้ำมีหินงอก หินย้อยสวยงามมาก สามารถนำเรือขนาดใหญ่ลอดไป – กลับได้ในขณะน้ำลด ๒) สวนนกเป็นสถานที่เพาะเลี้ยงและบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ล่องแพคลองถ้ำ เป็นการล่องไปตามลำคลอง
	เกาะปันหยี	๑) บ้านกลางน้ำ หมู่บ้านที่ปลูกสร้างอยู่กลางทะเล โดยไม่มีพื้นดิน เป็นแหล่งที่นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกมาแวะเยี่ยมชมมีสินค้าที่ระลึกจำหน่าย เช่น ผลิตภัณฑ์จากเปลือกหอย ผ้าบาติก สร้อย กำไล แหวน ที่ทำมากจากหอยมุก และยังมีผลิตภัณฑ์อื่น ๆ อีก เช่น น้ำพริกกุ้งเสียบกะปิ ๒) ภูเขาเขียน มีภาพเขียนโบราณอยู่ภายในถ้ำ เชื่อกันว่าเป็นภาพเขียนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ตั้งอยู่ก่อนถึงตัวเกาะปันหยีประมาณ ๔๐๐ เมตร อยู่บริเวณภูเขา ชาวบ้านเลยเรียกกันว่า "เขาเขียน" ๓) ภูเขาหมาจู ภูเขารูปสุนัข ๔) อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา สถานที่ศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน ๕) เกาะปันหยี เป็นเกาะเล็ก ๆ มีพื้นที่ราบประมาณ ๑ ไร่ มีบ้านเรือนประมาณ ๒๐๐ หลังคาเรือน ส่วนใหญ่มีอาชีพ เป็นชาวประมง ขายของที่ระลึกและขายอาหารให้แก่

อำเภอ	ตำบล	สถานที่ท่องเที่ยว
		นักท่องเที่ยว มีโรงเรียนประชาบาลแห่งหนึ่งชื่อโรงเรียน บ้านเกาะปันหยี ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม
เกาะยาว	เกาะยาวน้อย	๑) ท่าเรือมาเนาะห์ มีลักษณะเป็นสะพานทอดยาวลงไปในทะเล ๒) ศาลาแปดเหลี่ยมเป็นสถานที่พักผ่อน มีลักษณะเป็นหาดทรายสีขาว โขดหิน น้ำทะเลใส สะอาด สามารถมองเป็นหมู่เกาะต่าง ๆ เหมาะแก่การตั้งเต้นท์พักแรม และดูชีวิตชาวประมง บริเวณไม่ไกลจากหาดทรายมีรีสอร์ทไว้บริการนักท่องเที่ยว มีความสวยงาม และเป็นธรรมชาติ ๓) หมู่บ้านอันเป้า หมู่บ้านชาวประมงพื้นบ้าน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ ต.เกาะยาวน้อย สามารถเข้าชมและสัมผัสกับวิถีชีวิตชาวประมงพื้นบ้าน บริเวณนี้มีสะพานทอดตัวยาวลงไปในทะเลเพื่อเป็นท่าเทียบเรือประมงและแหล่งซื้อขายอาหารทะเล เหมาะแก่การตกปลา หาหอย อีกทั้งยังเห็นทิวทัศน์หมู่เกาะใหญ่น้อยที่มีความสวยงาม
	เกาะยาวใหญ่	อ่าวทิวสน เป็นหาดทรายยาวตามแนวอ่าว แหลมหาด เป็นหาดทรายชายทะเล

๓) การคุกคามพื้นที่ชุ่มน้ำ

การคุกคามโดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา แบ่งออกได้ดังนี้

(๑) จากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ

- จากการทำการเกษตร พื้นที่ป่าถูกบุกรุกทำลายเพื่อขยายพื้นที่ทำการเกษตร ทำสวนยางพาราหรือสวนผลไม้ ซึ่งเป็นการทำลายถิ่นอาศัยและแหล่งหากินของสัตว์ป่า

- จากการใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวและชุมชน การก่อสร้างบริเวณชายฝั่ง และการเกิดภัยธรรมชาติ และบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนในอุทยานแห่งชาติฯ เพื่อทำสวนยางพารา ทำให้ระบบนิเวศทางทะเลมีสภาพเสื่อมโทรมและถูกบุกรุกทำลาย

- ปัญหาขยะ จากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในอุทยานแห่งชาติ และชุมชนใกล้เคียงอุทยานแห่งชาติ ขยะจากชาวประมง เช่น เศษอวน เครื่องมือประมงเก่า ฯลฯ ซึ่งขยะจากแหล่งต่างๆ หากไม่มีการจัดการที่เหมาะสมจะถูกทิ้งลงในทะเลทำให้มีขยะลอยขึ้นมาเกยหาด เป็นต้น

- การเก็บปะการังหรือจับสัตว์น้ำสวยงามไปขาย ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งธรรมชาติลดลง เช่น ปลาการ์ตูน ปลาสลิด ปลาผีเสื้อ เป็นต้น

- การลักลอบเก็บของป่า ล่าสัตว์ บุกรุกป่าไม้และตัดต้นไม้เพื่อนำไปขายหรือเป็นอาหาร ของชุมชนบริเวณรอบพื้นที่อนุรักษ์

- กฎระเบียบของพื้นที่อนุรักษ์มีความเข้มงวดในด้านการใช้ประโยชน์และรักษาทรัพยากร ซึ่งกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนที่อาศัยโดยรอบ เช่น เรื่องพื้นที่ทำกิน การทำประมงพื้นบ้าน การใช้พื้นที่เพื่อการพักผ่อนและนันทนาการ เป็นต้น

- การลักลอบทำประมงอวนลาก อวนรุนของเรือประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่ในพื้นที่ทะเล รวมถึงชายฝั่ง และการทำประมงโดยวิธีระเบิดปลา

- การเก็บปะการังหรือจับสัตว์น้ำ เช่น ปลาสลิดหิน ปลาผีเสื้อ ปลาสินสมุทร ไปขายเพื่อเป็นสัตว์น้ำสวยงาม

(๒) จากการท่องเที่ยว

- นักท่องเที่ยวขาดความตระหนักและความรับผิดชอบในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของอุทยานแห่งชาติ เช่น การเก็บสิ่งของกลับไปเป็นที่ระลึก และเหยียบยืนบนปะการัง เป็นต้น

- กิจกรรมดำน้ำดูปะการัง เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรทางทะเล เช่น ปะการัง โดยเฉพาะแนวปะการังน้ำตื้น เมื่อมีการท่องเที่ยวดำน้ำในช่วงน้ำลงปะการังจะถูกเหยียบย่ำแตกหักได้ง่าย

- การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อบริการนักท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติ ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรและทัศนียภาพของอุทยานแห่งชาติ เช่น ความเป็นระเบียบของร้านค้า ความผสมกลมกลืนไปกับธรรมชาติ รวมทั้ง การจัดการขยะและน้ำเสียจากร้านอาหาร

การคุกคามจากการท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา พบการบุกรุกพื้นที่ก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างและร้านค้ารองรับนักท่องเที่ยว และการทำลายปะการังจากเรือนักท่องเที่ยวทิ้งทุ่นสมอจอดเรือ นักท่องเที่ยวเหยียบจับ เก็บซากปะการังจนเสียหาย โดยเฉพาะปัญหาบริเวณพื้นที่เกาะไข่นุ้ย เกาะไข่นอก และเกาะไข่ใน อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมของทะเลอันดามันและจังหวัดพังงา การคุกคามเกิดจากการที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาตลอดปี มีเรือท่องเที่ยวเข้าพื้นที่เกาะวันละ ๖๐-๗๐ เที่ยว เรือบรรทุกนักท่องเที่ยวประมาณวันละ ๓,๕๐๐-๔,๐๐๐ คน ส่งผลกระทบเกิดความเสียหายต่อพื้นที่ ๓ เกาะค่อนข้างรุนแรง

(๓) การคุกคามเชิงนิเวศต่อทรัพยากรทางทะเลในพื้นที่ชุ่มน้ำ

- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิศาสตร์บริเวณชายหาด หรือการเปลี่ยนแปลงทัศนียภาพชายฝั่ง เช่น การก่อสร้างบ้านพัก โรงแรม รีสอร์ท การสร้างเขื่อนกันคลื่น เป็นการรบกวนหรือเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับวางไข่ของเต่าทะเล

- คุณภาพน้ำบริเวณใกล้ชายฝั่งเสื่อมโทรมและการเปลี่ยนแปลงความเค็มของน้ำทะเลบริเวณชายฝั่ง เนื่องจากการปล่อยน้ำและของเสียจากแผ่นดิน ชุมชน แหล่งท่องเที่ยว และเรือท่องเที่ยวลงสู่ทะเล

ในการศึกษาการคุกคามได้แบ่งระดับการคุกคามมีความสำคัญ สูง ปานกลาง ต่ำ และไม่พบ โดยพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา โดยจำแนกตามความหมายระดับความสำคัญของการคุกคาม ดังนี้

- การคุกคามที่มีความสำคัญสูง คือ การคุกคามที่ทำลายคุณค่าต่อพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างรุนแรง ได้แก่ การคุกคามจากการท่องเที่ยว

- การคุกคามที่มีความสำคัญปานกลาง คือ การคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำในทางลบ ได้แก่ การคุกคามเชิงนิเวศต่อทรัพยากรทางทะเลในพื้นที่ชุ่มน้ำ การบุกรุกเพื่อสร้างบ้านเรือน การใช้พื้นที่เพื่อโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวและสันทนาการ

- การคุกคามที่มีความสำคัญต่ำ คือ การคุกคามที่มีความสำคัญน้อยเป็นการคุกคามที่ไม่ส่งผลกระทบรุนแรงต่อคุณค่าของพื้นที่ชุ่มน้ำ ที่พบการคุกคาม ได้แก่ จากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติได้แก่ การลักลอบเก็บของป่า ล่าสัตว์ บุกรุกป่าไม้และตัดต้นไม้เพื่อนำไปขายหรือเป็นอาหาร การทำประมงพื้นบ้าน การใช้พื้นที่เพื่อการพักผ่อนและนันทนาการ และการเพาะเลี้ยงในทะเลและน้ำจืด

รูปที่ ๑๐ การคุกคามในพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา

๖. ด้านมูลค่าทางด้านเศรษฐกิจ

การประเมินและวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพพื้นที่ชุ่มน้ำด้านมูลค่าทางเศรษฐกิจของการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ เพื่อประกอบการพิจารณาจัดระดับความสำคัญตามดัชนีชี้วัดด้านเศรษฐกิจของพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งเป็นการศึกษาวิเคราะห์ตีมูลค่าประโยชน์ด้านต่างๆ ให้ครอบคลุมประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ ของพื้นที่ชุ่มน้ำ ในการศึกษานี้ใช้วิธีคิดจากมูลค่าจากผลิตภัณฑ์มวลรวม (gross products) จากรายได้ของครัวเรือนประชากรที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำ รายได้ของครัวเรือน (ข้อมูล กชช.๒ค.) จำนวนครัวเรือนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ได้จากการวิเคราะห์ทางกายภาพของครัวเรือนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่โดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำ สัดส่วนการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำซึ่งได้จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามในพื้นที่โดยผู้ศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

๑) รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งขึ้นอยู่กับทรัพยากรต่างๆ ที่ชุมชนใช้ประโยชน์ จากข้อมูล ผลการสำรวจ กชช. ๒ ค. พบว่าครัวเรือนที่เกี่ยวข้องพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา มีรายได้เฉลี่ย จำแนกตามการประกอบอาชีพ ได้แก่

- การประมง มีรายได้เฉลี่ย เท่ากับ ๑๖๐,๐๐๐ บาท/ปี
- การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีรายได้เฉลี่ย เท่ากับ ๔๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
- การท่องเที่ยว มีรายได้เฉลี่ย เท่ากับ ๒๔๐,๐๐๐ บาท/ปี

๒) จำนวนครัวเรือนที่ได้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำ ขึ้นอยู่กับประชากรและการใช้ประโยชน์ของแต่ละพื้นที่ จากการศึกษาวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพการตั้งถิ่นฐานในพื้นที่รอบพื้นที่ชุ่มน้ำ พบว่าพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา มีจำนวนครัวเรือนที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำ เท่ากับ ๕,๙๘๑ ครัวเรือน สัดส่วนการใช้ประโยชน์จำแนกตามการประกอบอาชีพ ได้แก่

- การประมง คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๕ ของครัวเรือนที่มีรายได้จากการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ
- การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๓ ของครัวเรือนที่มีรายได้จากการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ
- การท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๕ ของครัวเรือนที่มีรายได้จากการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๓) มูลค่าทางเศรษฐกิจของการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับขนาดรายได้ จำนวนครัวเรือน และสัดส่วนการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำ จากผลการศึกษาพบมูลค่าประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา มีมูลค่ารวมเท่ากับ ๕๗๔.๑๘ ล้านบาท/ปี ซึ่งจำแนกตามการประกอบอาชีพ ดังนี้

- การประมง มีมูลค่า เท่ากับ ๑๔๓.๕๔ ล้านบาท/ปี
- การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีมูลค่า เท่ากับ ๗๑.๗๗ ล้านบาท/ปี
- การท่องเที่ยว มีมูลค่า เท่ากับ ๓๕๘.๘๖ ล้านบาท/ปี